

தனித்தமிழ் இயக்கத்
தோற்றமும்
வளர்ச்சி வரலாறும்

பெருஞ்சித்திரனார்

வெளியீடு : 3
நிறைமொழி, சென்னை-15.

தனித்தமிழ் இயக்கத்
தோற்றமும்
வளர்ச்சி வரலாறும்

பாவலரேறு
பெருஞ்சித்திரனார்

நிறைமொழி வெளியீடு
சென்னை - 15.

நூல் : தனித்தமிழ் இயக்கத் தோற்றமும்
வளர்ச்சி வரலாறும்

ஆசிரியர் : பாலவரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

உள்ளடக்கம் : ஐந்தாம் உலகத்தமிழ்
மாநாட்டு மலர், மதுரை - 1981
-இல் வெளிவந்த கட்டுரை

உரிமை : ஆசிரியர்க்கு

பதிப்பு : முதல் பதிப்பு

பதிப்பு நாள் : துலை 16, தி.பி. 2023.
(1-11-1992)

தாள் : வெள்ளைத்தாள்

பக்கங்கள் : 48 + xvi

படிகள் : 1200

விலை : உருபா 10.00

அச்சீடு : நிறைமொழி அச்சகம்
124, வேளச்சேரி சாலை
சென்னை-600 015.

முன்னுரை

தமிழ்மொழி உலகின் தலைசிறந்த மொழிகளில் ஒன்று என்பதும், அஃது உலகின் மிகப் பழைய மொழிகளுள் ஒன்று என்பதும் அறிஞர்களின் பொது மதிப்பீடு.

ஆனால், உண்மையில், அதுதான் உலகின் தலைசிறந்த மொழியும், உலகின் மிகமிகப் பழைய மொழியும் ஆகும் என்பது உலக மொழிகளின் வரலாறும், அவற்றின் பல்வகைச் சிறப்பியல்களையும் ஒருங்குணர்ந்தவர்களின் நடு நிலையான கருத்துமாகும்.

இந்தியவியலைப் பொறுத்த அளவில், இங்குள்ள மொழியியல் அறிஞர்களும், இனவியல் அறிஞர்களும், வரலாற்றியல் அறிஞர்களும், பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்களாகவும், பார்ப்பனியம் சார்ந்தவர்களாகவுமே இருப்பதால், சமசுக்கிருதத்திற்கு முதலிடமும் தமிழ் மொழிக்கு இரண்டாவது இடமுமே தந்து பேசுவது வழக்கமாக ஆகிவிட்டது.

புராண காலத்திலிருந்து, தமிழும் சமசுக்கிருதமும் இந்தியப் பெருங்கடவுளான பரமசிவனின் இரண்டு விழிகளிலிருந்தும் தோன்றின என்று கூறுவதையே புராணிகர்களும் ஆரியச் சார்பான புலவர்களும் இயல்பாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வரலாற்றாசிரியர்களோ இவர்களினின்று சற்றே மாறுபட்டும் வேறுபட்டும், தாங்கள் ஏதோ மொழியியல் படியும் இனவியல் படியும் ஆராய்ந்து கூறுவதாகப் பிறர்

நம்ப வேண்டும் என்று கருதிக் கொண்டும், மேலையாரிய—
கீழையாரிய மொழிகளில் படிந்திருக்கும் சமசுக்கிருதக் கூறு
களையும், இந்திய மொழிகளில் வேரோடிக் கிடக்கும்
அம்மொழியின் மூலங்களையும், பற்பல சொல் வடிவங்களையு
ம் எடுத்துக் காட்டியும், தமிழையும் திராவிட மொழிகளில்
ஒன்றாக்கியும், சமசுக்கிருதமே அனைத்துலக மொழிகளுக்கும்
முதல் மூலமும், மிகப்பழைமையும் வாய்ந்ததாக, வானுக்
கும் நிலத்திற்குமாக நின்று பொய்த்தும் புளுகியும் வருகின்
றனர். அவர்களின் இந்தக் கூற்று, அவர்களுடைய புராண,
இதிகாசக் கட்டுக் கதைகளுள் வருகின்ற கதைமாந்தர்களை,
ஏதோ, உண்மையாகவே வாழ்ந்து மறைந்த வரலாற்று
நாயகர்களாகவே கருதி, அவர்களுக்குப் பிறந்த நாள்
களையும் இறந்த நாள்களையும் திருவிழாக்களாகக்
கொண்டாடி, மக்களை ஏமாற்றி தங்கள் பிழைப்புக்கு
வழிதேடிக் கொள்வதைப் போல, ஊதியம் கருதிக் கூறப்
பெறும் கூற்றே தவிர, வேறன்று.

ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்குள் வரும் பொழுது அவர்களின்
மொழியாகக் கருதிப் பேசும் சமசுக்கிருதம் கருவிலும் இல்லை;
திருவிலும் இல்லை. அதற்கு ஏறத்தாழ ஆயிரத்தைநூறு
ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே வடநாட்டில் அவற்றை வழக்கிலி
ருந்த வடதிராவிடமாகிய பிராகிருத மொழிகளையும், தென்
மொழிச்சொற்களையும் சேர்த்தும், தமிழ் இலக்கண
அமைப்புகளையும் எழுத்துகளையும், பின்பற்றியும் சமசுக்
கிருதம் என்னும் அரைச் செயற்கைமொழியைச் சமைத்துக்
கொள்கின்றனர். (பாவாணர் 'வடமொழி வரலாறு'—
முன்னுரை— பக். 22-43)

சமசுக்கிருதம் ஒரு கலவைமொழி. அதில் ஐந்தில் இரு
பகுதி தூய தமிழ்ச் சொற்களும், இரு பகுதி தமிழ்த்திரிபும்
திசைவும் கொண்ட வடதமிழ்ச் சொற்களும், ஒருபகுதி
ஆரியர்கள் இந்தியாவிற்குள் புகுந்த பொழுது, அவர்கள்
பேசி வந்த மேலையாரியத்துக்கு—குறிப்பாகக் கிரேக்கத்திற்கு

மிகவும் நெருங்கியதாகவும் இடுகுறி ஒலித்தொகுதியானதுமான வேதமொழிச் சொற்களுமே உள்ளன.

இனி, அம்மொழியாக்கத்திற்குப் பின்னரே, அதுவரை, வாய்வழியாகப் பேசப் பெற்றும், செவிவழியாகக் கேட்கப் பெற்றும் வந்தனவும், ஆரியர்கள் வடஇந்தியாவிற்குள் வந்தபின், அங்கிருந்த வடதிராவிடரும் தமிழரும் ஆகிய நாகரிகம் அடைந்த மக்களோடு தொடர்புகொண்டு, அவர்களைக் கரவிலும், போரிலும் வென்ற நிலைகளையெல்லாம் எழுதி வைத்திருந்த சொல்லடைவான வழக்குரைகளாக இருந்தனவும், ஆகிய சொலவகங்(ஸ்லோகங்)களையெல்லாம், மந்திரங்கள் என்று கொண்டு, அவற்றைத் தொகுத்தும், வகுத்தும், முதலில், ரிக் என்னும் முதலதையும், பின் அதனின்று யசுர், சாமம் என்றும் இரண்டினையும், அதன்பின் முன்னவற்றிலுள்ள வழத்துப் பாடல்களையும் வேள்விப் பாடல்களையும் மட்டும் தொகுத்து, அதர்வ(ண)ம் என்னும் மேலும் ஒன்றினையும் சேர்த்து, மொத்தம் நான்கு வேதங்களாவும் செய்து கொண்டனர்.

அவற்றையொட்டி, அவற்றுக்குக் கதைவிளக்கமாகவும் கருத்துவிளக்கமாகவும் ஸம்ஹிதைகளும் இதிகாசங்களும் புராணங்களும் சமசுக்கிருதத்தில் எழுந்தன. இவற்றின் காலவகுப்புகளையெல்லாம் வரலாற்றுசிரியர்கள் பல்வேறு அடைவுகளாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

எஃது, எவ்வாறிருப்பினும், சமசுக்கிருத மொழியினது உருவாக்கத்தை, கி. மு. 2000-த்தினின்று கி. மு. 1500 வரையே கொள்ள வியலும். இது வன்றி, உலோக மானிய திலகர் போலும் பார்ப்பன வெறியர் சிலர், கி. மு. 5000-6000 என்று முன் தள்ளுவது, விழிப்புறத் தமிழரின் ஒற்றுமையுணர்வற்ற நிலையையும், அவரின் ஆரிய அடிமைத் தன்மையையும், ஆரியப் பார்ப்பனரின் குமுகியல், அரசியல், கல்வியியல் வல்லாண்மையையும் பயன்படுத்திக் கொண்ட

எக்களிப்பினாலும் ஏக்கமுத்தத்தினாலுமே ஆகும் என்றுணர்க. இவை நிற்க.

சமசுக்கிருத ஆக்கத்திற்கும் அதிலெழுந்த நூற்றுக் கணக்கான மொழியாக்க, உருவாக்க நூல்களின் ஆக்கத்திற்கும் பின், அதனது தாக்கத் தொடக்கம் கி. மு. 1200 அல்லது கி. மு. 1000 போல், நேரடியாகத் தமிழகத்திற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் ஏற்பட்டதாகக் கொள்ளலாம். அக்காலத்திலும் அக்காலத்திற்குப் பின்னும், சமசுக்கிருதம் நம் தூய தமிழில் ஊடுருவியும், அதை உருமாற்றியும் இடம் பெயர்த்தும், வழக்கிழக்கச் செய்தும், ஆட்சியினும், இனத்தினும், சமயத்தினும், மொழியினும் படிப்படியாகவும் பலபடியாகவும் வல்லாண்மை பெற்றது; மிக அண்மைக்காலம் வரை பெற்றும் வந்தது. இவற்றுக் கெல்லாம் ஒரே கரணியமும் நோக்கமும், சமசுக்கிருத்ததை யொட்டியே, பார்ப்பனரின் மதமும், வேத, புராண, இதிகாசச் சூழ்ச்சித்திறன்களும், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட பிழைப்பும் அமைந்திருப்பதுதான். சமசுக்கிருதப் பரவலும் காலான்றலும் இல்லையானால், தென்னாட்டிலும், வடநாட்டிலும் பார்ப்பனர்க்கு உழைப்புமில்லை; பிழைப்பு மில்லை; வழக்கு மில்லை; வாழ்க்கையுமில்லை. எனவேதான் சமசுக்கிருதப் பெயர்ப்புக்கும், தவிர்ப்புக்கும் அவர்கள் ஒருப்படுவது மில்லை; உடன்படுவதுமில்லை.

இனி, இதையே, மறுதலை மெய்ம்மாகக் கொண்டுசூறுவதானால், இதே சமசுகிருத வல்லாண்மையை அடியோடு அகற்றித் தூய்தமிழ் வழக்கை வெளிப்படுத்திக் காட்டியும், அதன் மேற்படர்ந்துள்ள வேறு பிற மொழிகளின் சாயல்களையும் முட்டங்களையும் விலக்கியும் துலக்கியும் நம் உண்மைத் தமிழ் மொழிக்கு மேலும் ஒளியூட்டியும் வருவதான ஒரு முயற்சியை நாம் செய்து கொள்ள வில்லையானால், நம் தமிழ் மொழிக்கும் வாழ்வில்லை; நம் தமிழின விடிவுக்கும் வழியில்லை; தமிழின உரிமைக்கும் வேறு வகையில்லை—என்று உறுதியாக நம்புக.

நம் மொழியின் அடிப்படையில் தான் நம் இன, நாட்டு உரிமை, விடுவிப்பு ஆகிய அனைத்து முயற்சிகளும் நடந்தாக வேண்டும். மொழியை விட்டு விட்டு வேறு வேறு வகையில் இனத்திற்காகவும் நாட்டிற்காகவும் போராடுவது, 'தும்பை விட்டு விட்டு வாலைப் பிடிப்பதாகும்' என்பதைத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் துல்லியமாகவும், தெளிவாகவும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

“தென்னிந்தியாவின் தனித்தன்மையை வரலாறு, மொழி ஆகிய நிலைகளின் வழியாகத்தான் தென்னாட் டைச் சேர்ந்த ஒருவன் நிலைநாட்ட முயல்வான்”

—பர். ஆர். ஈ. ஆசர்,

(தென்னாசிய ஆய்விதழ்—6—ஆம் மடலம்)

முதல் இதழ் அக் 1972,

எனவே, ஈடு இணையற்றதும், இற்றை வாழ் உலக மொழிகளுக் கெல்லாம் மூலமும் முதலுமானதுமாகிய, இனிய, இலக்கிய இலக்கண வளம் செறிந்த; எதிர்வரும் எத்தனையோ கால, அறிவியல், வாழ்வியல் மாற்றங்களுக்கும் ஈடு கொடுக்கக் கூடியதுமாகிய நம் தனிச் செந்தமிழ் மொழியை முதலில் ஆரியத்தினின்றும், அஃதாவது சமசுக்கி ருதத்தினின்றும், வேறு பிற மொழிகளின் அகப்புறத்தாக் கங்களினின்றும், மீட்டெடுத்து, அதன் தனித்தன்மையை உறுதிப்படுத்தி நிலைநாட்டுதல் வேண்டும். இது தமிழர்களுக் குத் தலையாய கடமையாகும்; தமிழறிஞர்களுக்கு இன்றிய மையாத ஒரு பெரும் பணியாகும்; அதேபோல் தமிழ்திகாரி களுக்கும் ஆட்சியார்க்கும் இஃது ஒரு முந்துநிலை அரசுச் செயலாகும்.

தமிழ் மொழியைத் தூய்மைப் படுத்தும் முயற்சி, அதன் கலப்புக்காலத் தொடக்கத்திலிருந்தே நடந்து வந்திருக்க வேண்டும். எவ்வாறு நோய் தொடங்கியவுடனே, நோய் நீக்க முயற்சியும் தொடங்கி விடுகிறதோ, அவ்வாறே ஆரிய

மொழியாகிய சமசுக்கிருதக் கலப்பு தொடங்கியவுடனேயே, மொழித்தூய்மை அல்லது தூயதமிழ் அல்லது தனித்தமிழ் முயற்சியும் தொடங்கித் தொடர்ந்து நடந்து வந்துள்ளது. ஆரியப் பார்ப்பனப் புலவர்களும், அவரின் அடிவருடிகளும், தமிழில் சமசுக்கிருதப் படுத்தத்தை விடாமுயற்சியாகவும், வேண்டுமென்றேயும், வலிவாக ஒருபுறம் செய்து வந்த அதே பொழுதில், தமிழைக் காக்கக் வேண்டும், அதைச் சமசுக்கிருதம் கலக்காமல் தூய்மையாகவே இருக்கச் செய்ய வேண்டும் என்னும் கொள்கை முயற்சியும், தமிழ்மானம் குறையாத தொல்காப்பியர் உள்ளிட்ட கழகப்புலவர்கள், திருவள்ளுவர், இளங்கோ வடிகள், சாத்தனார், கம்பர், முதலிய பாவியப் புலவர்கள், ஆழ்வார்கள், நாயன் மார்கள் முதலிய சமயப் புலவர்கள் முதலியோரிடையேயும், இறையனார், அடியார்க்கு நல்லார், இளம்பூரணர், பேராசிரியர் சேனாவரையர், நச்சினர்க்கினியர் முதலிய உரையாசிரியர்களிடையேயும் நடந்தே வந்ததாகவும் அறிய முடிகிறது. அவர்கள், அன்றைய நிலையில் பெரும்பாலும் தூய தமிழ் நடையையே கைக்கொண்டு, தமிழில் பேரிருள் சூழாது காத்தனர். இவ் வரிசையருள் திருக்குறள் உரையாசிரியர் பரிமேலழகரையும் கட்டாயம் சேர்த்தாகல் வேண்டும். அவர் பலவிடங்களில் எழுதிய தூயதமிழ்நடை தமிழ்அன்னைக்குப்பெருமை சேர்ப்பது. அவர் உரைப்பொருளில் ஆரியங்கலந்த அளவில், மொழியிற் கலவாது காத்தது பாராட்டுக்குரியது. இனி இவ்வகையில் கம்பரை வெகுவாகவும் திறந்தவுள்ளத்தோடும் பாராட்டலாம். கதை மாந்தர் அனைவர் பெயர்களையும், நாடு, ஊர்கள், காடுகள், இடங்கள் பெயர்களையும் தூய தமிழாக, நினைவிற் கொண்டு, அவர் மாற்றியமைத்த முயற்சி, அவர் காலத்தை நோக்க, மிகப்பெருமை சான்றதே! இவ்வாறு தூய தமிழ் முயற்சி பண்டு தொடட்டே சிந்திறிதாகவும் இயல்பாகவும் நிகழ்ந்தே வந்ததை மறுப்பதற்கில்லை.

முனைவர் ஆர்.ஈ.ஆசர், இதுபற்றித் தம் கட்டுரையில் கீழ்வருமாறு கருத்துரைப்பார்.

“மொழியில் தூய்மை நாடும் தன்மை நெடுகிலும் தமிழரிடம் இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால், இந்த மொழித் தூய்மையுணர்ச்சி தமிழ்நாட்டில், இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் உள்ளது போன்ற வலிவுடன் முன் எப்போதும் இருந்ததில்லை.”

—தென் ஆசிய ஆய்விதழ் -6-ஆம் மடலம், முதல் இதழ்-அக். 1972

மேலும், அவர், அந்தக் கட்டுரையில், ‘சொல்வளத்தில் தலைசிறந்த மொழி தமிழ். தேவை காரணமாக அது சமற்கிருதச் சொற்களை வழங்குவதில்லை.’ என்றும் தமிழின் சொல்வளத்தைப் போற்றுவார்.

முனைவர் ஆசர் மெச்சியுரைக்கும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தனித்தமிழ் முயற்சிக்கான வித்து, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இடைக்காலத்து முனை கிளப்பிற்று. அது முன்னரே ஊன்றப்பெற்று, அதுவரை உள்கிளர்வுற்றுக் கொண்டிருந்ததென்னலாம். இராபர்ட் கால்டுவெல் என்னும் மொழியியற் பேரறிஞர்தாம் அவ்வுட்கிளர்வுற்றுக் கொண்டிருந்த தனித்தமிழ் வித்து, புறமுயிளைட்டுக் கிளம்புமாறு ஓர் ஊக்கியாக நின்றார் எனில், அது மிகையன்று. 1856-இல் அவர் முதன்முதல், ‘திரவிட அல்லது தென்னிந்திய மொழிக்குடும்பத்தின் ஒப்பிலக்கணம்’ என்ற ஓர் அரிய கண்திறவு நூலை, பல்திற ஆய்வுக்கும் அரும்பாட்டுக்கும் இடையில் வெளிப்படுத்தினார். அதனுள் வரும் பல விளக்கங்களால் தமிழறிஞர் உலகம் சமற்கிருத மயக்கத்தினின்று விழித்துத் தமிழ்த்திறம் கண்டது. அதுவரை ‘வடநூலை விட்டுத் தனியே தமிழ்நூல் நடவாது’ என்றும், ‘தமிழ்ச் சொற்களுக்கெல்லாம் வடமொழியே தாய்’ என்றும் ‘தமிழ் நீஷ பாஷை’ ‘சூத்திர பாஷை’

என்றும், ஆரியப் பார்ப்பனர் கூறிவந்த இழிவுரைக்கும் குறைவுரைக்கும், எதிருரையும், நிறைவுரையும் கூற வியலாது விழித்துக் கொண்டிருந்த நற்றிமிழறிஞர், கால்டு வெல் அவர்களின் சொற்றிறங் கூறிய ஒப்பிலக்கண நூலைக் கண்டவுடன் தங்கள் ஆராத்துயிலினின்றும் விழித்துக் கொண்டனர்.

கால்டுவெல் அவர்கள் தம் நூலுள் குறிப்பிட்ட விழிப்புரைகள் கீழ்வரும் வகையில் அமைந்திருந்தன:

“இலத்தீன் “வேர்ச்சொற்களை விட்டு விட்டால், ஆங்கிலம் தெளிவற்ற மொழியாகிவிடும். ஆனால் தமிழோ, தான் வழங்கி வரும் சமற்கிருதச் சொற்களுள் பெரும்பாலானவற்றையோ முழுவதையுமோ உடனடியாக ஒழித்துவிடமுடியும்; ஒழித்தால் தூய்மையும் இனிமையும் மிகுந்த நடையை அம்மொழி பெறும்”. — திராவிட அல்லது தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பத்தின் ஒப்பிலக்கணம்’ (ஆங்கிலம்) 1956-ஆம் பதிப்பு பக்:47.

கால்டுவெல் அவர்களின் கருத்துக்க வெளிப்பாட்டிற்குப் பின்னர், தூயதமிழ்ப்படுத்த முயற்சி, தமிழர்களிடையே படிப்படியாக நடந்தது. தொடக்கத்தில் புலவர்கள் வழியாக நடைபெற்று வந்த முயற்சி, அறிஞர் மறைமலையடிகளார் வழி ஒருவாறு உருப்பெற்று, மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் வழி வலுப்பெற்றுப் பாவேந்தர் கனக சுப்புரத்திரனார் (பாரதிதாசனார் அவர்கள் வழியும், பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களின் தூய் தமிழுக்காகவே தோற்றுவிக்கப்பெற்ற தென்மொழி, தமிழ்ச்சீட்டு என்னும் ஒப்பற்ற இதழ்களின் வழியாகவும், பொதுமக்களிடையேயும், புலமக்களிடையேயும், இளைஞர்களிடையேயும் கையளிக்கப்பெற்று, உலகெங்கணும் உள்ள தமிழன்பர்களிடையேயும் ஆர்வலர்களிடையேயும் பரவலாகி, நாளொரு புதுமைப் படைப்பும், பொழுதொரு

கண்டுபிடிப்புமாகப் பல்லாயிரக்கணக்கான தூய தமிழ்ச் சொற்களைத் தோற்றுவித்தும், முன் மறைந்து நின்ற சொற்களை வழக்குக்குக் கொணர்வித்தும், ஆழமும் அழுத் தழுமாக மக்களிடே வேருன்றி, வரலாறு படைத்து வருகிறது.

இக்கால், அவ்வாறு தோற்றுவிக்கப்பெற்ற தனித் தமிழ் முயற்சி ஆக்கங்களால், தமிழ் தூய்மையுற்று வருகிறது; அதன் மேல் கடந்த ஈராயிரத்தைந்நூறு ஆண்டுகளாகப் படர்வித்திருந்த சமசுக்கிருதக் கரும்புகைமூட்டமும், சென்ற ஐநூறாண்டுகளாக மூடியிருந்த பிறமொழி வெண்பனித்தாக் கமும், இன்றைய நிலையில் படிப்படியாக, சிறிதுசிறிதாக அகன்று வருகின்றன. அவ்வரும்பெறல் விளைவுகளால் தமிழ் மேன்மேலும் ஒளிபெற்றுத் துலங்கித் தோன்றி வருகின்றது.

அன்று, 'வடநூலை விட்டுத் தனியே தமிழ்நூல் நடவாதது நியமமே' என்றும்,

'ஆயினும் தமிழ்நூற்கனவிலை: அவற்றுள் ஒன்றே யாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ'

என்றும், நக்கலித்த, சமற்கிருத வெறிச் செருக்கு மனத்தர் சாமிநாத தேசிகர் இன்றிருப்பாராயின், தூயதமிழ் வளர்ச்சியையும், தூய தமிழ் இலக்கிய வாக்கங்களையும் கண்டு, மனம் பேதுற்று, மண்டைக் குடைச்சல் கொண்டு, நம் தெய்வ மொழியாம் சமசுக்கிருதத்திற்கும் இத்தகைய ஒரு புறக்கணிப்பும் தாழ்ச்சியும் வீழ்ச்சியும் வந்துற்றதே' என்று மறுகி மறுகி உள்ளம் நைந்து உயிர் கழன்றிருப்பர் என்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, இன்றும், இந்த நிலையிலும், பார்ப்பனீயம் தூய தமிழ் வளர்ச்சியையும் வாழ்வையும் கண்டு, தளர்ச்சியும் தறுகணும் கொண்டு, நம்மொழிமேலும், இனத்தின் மேலும்

சொல்லொண்ணாத் தாக்கங்களைச் செய்து வருகின்றது. பற்றும் பற்றாமைக்கு, அரசும், அதிகாரமும், உலக நாடுகளின் உழுவல் தொடர்களும், பணமுதலைகளின் பாதுகாப்பும், பார்ப்பனீயத்தின் நச்சும் சூழ்வும் கரவும் கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு வலிவூட்டி வரம்பகற்றி வருகின்றன. அவர்களின் கருத்துப் பரப்புதலுக்கும் அறிவியல் கருவிகளும், அரசியல் துறைகளும், அடிபூற்றமாக அமைந்துள்ளன.

இருப்பினும், நம் தனித்தமிழ் உருவாக்க முயற்சி இனிச் சாம்புவதென்பது எட்டுணையும் நடவாது. என்றும் எங்கும் எப்பொழுதும், உண்மைக்கும் நன்மைக்கும், எதிர்ப்புகளும், தயக்கங்களும் இருக்கவே செய்யும் என்பது இயற்கை. அவற்றை எதிர்த்தும் இகழ்ந்தும் செயற்படுதலே அவ்வுண்மைக்கும் நன்மைக்கும் உற்ற இயல்புக் கூறுகளாம் என்று கருதி, இத் தனித் தமிழாக்க முயற்சிகளில் நம் தமிழின இளைஞர்களும், அறிஞர்களும், இயக்கங்களும் தலைசாயாது தொடர்ந்து ஈடுபடுதல் வேண்டும்.

அதற்கு, இத் 'தனித்தமிழ் இயக்க வரலாறு, பெரிதும் ஊக்கமாகவும், உரமாகவும் நிற்கும்! நிற்க வேண்டும்

இது, கடந்த 1981-இல், மதுரையில் அரசு நடத்திய ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு, மலரில் வெளிவந்து, பிறகு தென்மொழியில், கருத்துப் பரப்பிய கட்டுரை.

இது, பெரிய நூல்வடிவில், பல்வேறு வரலாற்றுக் கூறுகளையும் நிகழ்ச்சிகளையும் உள்ளடக்கி, வெளியிடப் பெறல் வேண்டும் என்று திட்டமிடப்பெற்றுத் தொடங்கி உருவாகி வந்த கட்டுரை. மலருக்கு என்று அரசு வேண்டியதால் சுருக்கமாக வெளிவரும் நிலை ஏற்பட்டது. நம், பல்வேறு பணியழுத்தங்களுக்கிடையில், இந்த முழு நூலாக்கத்தையும்

செய்யக் கருத்துக் கொண்டுள்ளோம். எதிர்கால அழுத் தங்கள் எவ்வாறு அமைகின்றனவோ, தெரியவில்லை. வாய்ப்பிருப்பின் அதையும் நிறைவு செய்வோம்.

இதை, நூலாக வெளியிடுவதன் தேவையை நிறைவேற்றியும், அழகுற அச்சிட்டும் உதவிய 'நிறைமொழி அச்சக உரிமையர் திரு. மா. பூங்குன்றனார்'க்கு எம் வாழ்த்துகளும் நன்றியும்.

'தென்மொழி'

சென்னை - 5

1-11-1992

பெருஞ்சீத்திரனார்

நூலைப் படிக்குமுன் ஒரு சிறு விளக்கம்

உலக மக்களின் தொடர்புகள் எளிதாக்கப்பட்டுவிட்ட இக் காலத்தில், உலகின் ஒவ்வொரு மூலையில் விளைந்த அறிவும் பரவலாக்கப்படுகின்றது. அதன் விளைவாகப் பல துறைகளின் தோற்றமும், ஏற்கெனவே வளர்ந்த பல துறைகளின் விரிவடையும் நிகழ்கின்றன. இவ்விளைவுகள் ஒவ்வொரு மொழியிலும் தோன்றவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. எனவே உலக மொழிகள் அனைத்திற்கும் தத்தம் இனத்திற்குத் தேவையான கருத்தாக்கங்களைக்கொண்டு செல்லும் கடமைத் சுமையேற்றப்படுகின்றது. கருத்து வளர்ச்சிக்குத் தக மொழி வளர்ச்சியில் விரிவடையத் தேவை ஏற்படுகின்றது.

அவ்வாறு ஒரு மொழி தன் வளர்ச்சி விரிவடைவில் சுணக்கம் காட்டுமானால், அம்மொழியைச் சார்ந்த இன மக்கள் கருத்தாக்கங்களுக்காகப் பிற ஏந்துள்ள மொழிகளைச் சார வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறு பயன்படுத்தத்திற்கு ஒரு மொழியும் கருத்தாக்கங்களுக்கு வேறு மொழியுமாக பயன்படுத்தும் நிலைதான் மொழிக் கலப்பிற்கு ஒரு மூல கரணியமாகின்றது,

மொழிக் கலப்பைப் பற்றிய முழுப் புரிதல் நமக்கு இருந்தால்தான், அதைத் தவிர்ப்பது பற்றிய சரியான முறையைப் பின்பற்றமுடியும்.

இக்கால் மொழிக்கலப்பு என்பது திட்டமிட்டுப் பரப்பப்படும் களங்கம் ஆகும். எனவே, அதை எதிர்க்கவும் சரியான திட்டமிடல் நம்மிடை தேவையாகும்.

பன்மொழி சார்ந்த இந்திய அரசின் நடுநிலையற்ற கொடுங்கோல் ஆட்சியால் அலுவலக மொழி என்ற ஒரு மொழிக்கே அனைத்துச் சலுகைகளையும் அளித்து வல்லாண்மை செய்வதால், பிறமொழிசள் வளர்ச்சியற்று அலுவலக மொழியின் ஊடுருவலால் தாக்கமுற்று அழிவுப் பாதையில் அலைக்கழிக்கப்படுகின்றன.

மீத மிகுதிச் சீர்மைகளையும், மத ஆளுமை வடமொழியால் நசுக்குகிறது. அரசும் மதமும் ஒன்றிணைந்து வடமொழிக் கூறுகள் அனைத்து இந்திய மொழிகளிலும் பரவ வழிவகை செய்கின்றன.

ஒவ்வொரு மொழியும் தமக்கென ஓர் அமைப்பைப் பெற்றிருப்பதுபோலவே, தமிழ்மொழி தனக்கு மிகவும் செப்பமான சொல்லமைப்பு, சொற்றொடர் அமைப்பு முதலியவற்றைப் பெற்று நிறைவுற்றுள்ளது. இந் நிலையில் தமிழில் என்ன வகையில், எவ்வாறு கலப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதன் ஆய்வே பிறமொழிக் கலப்பைத் தவிர்க்கும் வழியாகும்.

தமிழில் கலக்கும் சொற்களில் மிகவும் பெரும் பான்மைச் சொற்கள் பெயர்ச் சொற்களே. இவையும் தமிழ்ப் பெயர்ச் சொற்களைப் பெயர்த்துவிட்டு இடம் பிடித்திருக்கின்றன.

இவையடுத்து, அரைக்கலப்புச் (hybrid) சொற்கள் நிறைய உள்ளன. இந்த அரை கலப்புச் சொற்கள் வேற்று மொழி ஒட்டுகளைத் தாங்கி வருவனவாக உள்ளன.

வினைச் சொற்களைத் தமிழ் எக்காரணத்தும் கலப்பு நேரும்படி ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அவ்வாறு நல்ல சொற்

கள் இருக்கின்றபோதே, வேற்றுச்சொற்கள் கலக்க நேரிட்டாலும் செய், பண்ணு, ஆக்கு போன்ற ஆக்கச் சொற்களை இணைத்து வினைச் சொற்களாகப் பணி செய்கின்றன.

புனைதல்	-	Makeup செய்தல்
கலந்து	-	Mix பண்ணி
களைத்து	-	tired ஆகி

மேற்கூறிய மூன்று ஆக்கச் சொற்கள்தாம் தமிழில் ஏராளமான பெயர்ச் சொற்களைத் தமிழில் வினைச் சொற்களாகக் கலக்கப் பயன்படுகின்றன. அத்துடன் அடிப்படை மொழியமைப்புக் கெடாமல் காத்துக்கொள்ளச் செய்கின்றன.

இதற்கு மேலும் அடிப்படை மொழியமைப்பைச் சிதைக்க முற்படும் புதுப்பா நாயகர்களின்செயற்கை மொழியான 'புஷ்பித்தது' போன்றவை என்றைக்கும் மக்கள் மொழியாக வரமுடியாது.

இந்நூல் தமிழில் ஏற்பட்டுள்ள கலப்பினின்று தமிழை மீட்கும் முயற்சிகள் எவ்வாறு தொடங்கப்பட்டு, அஃது ஓர் இயக்கமாகப் படி நிலை மலர்ச்சி பெற்றது என்பதையும், அதற்கு மொழிப்பற்று, சமயம், அரசியல், இன நலன் போன்ற என்னென்ன கூறுகள் பின்னணியாக இருந்தன என்பதையும் விளங்கிக்கொள்ள மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும்.

மா. பூங்குன்றன், அறி. இ; க. மு.
பதிப்பாசிரியர்

தனித்தமிழ் இயக்கத் தோற்றமும் வளர்ச்சி வரலாறும்.

1. முன்னுரை:

1. மொழியும் அதன் படிநிலை வளர்ச்சியும்:

மொழி என்பது மாந்தனின் உள்ளுயிரில் தோன்றி, உணர்வு வளர்ச்சிக்கேற்ப முகிழ்த்து, ஒலிவடிவாய் வெளிவரும் ஓர் இயற்கை வெளிப்பாடு. அஃது அவன் அறிவு வளர வளர, ஒலித்தொகுதிகளாய் விரிந்து, கருத்துகளைப் புலப்படுத்தும் சொற்களாய் இணைந்து, சொற்றொடர்களாய் விளங்கி, கால அடைவிலும், அறிவுப் படிநிலை வளர்ச்சியிலும் மலர்ச்சியுற்று, மக்களுக்குள் ஓர் இணைப்புணர்வுப் பாலமாய் நின்று, வாழ்வெலாம் அவர்களுக்கு வழித்துணையாய் இருந்து, அவர்களைக் கடைத்தேற்றுவது. அஃது, ஒரு சொற்கூட்டமென்றோ, வெறும் கருத்தைப் பரிமாறிக் கொள்ளும் கருவி மட்டுமென்றோ கொள்ளாது, மக்களினத்தின் உள்ளுணர்வுகளோடு, பின்னிப் பிணைந்து, பண்பாட்டின்

டால் அவ்வினத்தை வளர்த்தெடுக்கும் ஒரு வாழ்நியல் கூறு என்று அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். செயற்கையாக, நாம் ஒரு மொழியை உருவாக்கவோ, உருவாக்கிப் பேசவோ, பேசி அறிவு பெற்று அனைவரும் உணர்ந்து வாழ்க்கை நடத்தவோ சூயலாது. அப்படி நடந்ததாக வரலாறும் இல்லை. முன்பொருமுறை மேனாட்டில் 'எசுப்பெரண்டோ' (Español) என்பதாக ஒரு செயற்கை மொழியையும், அதற்கான எழுத்து வகைகளையும், உலக ஒற்றுமைக் கருதிப் பல்வேறு மொழிகளுக்கும் பொதுவான சில ஒலிநிலைகளைக் கொண்டு உருவாக்கிப் பார்த்தனர். (1887). ஆனால் அம்முயற்சி படுதோல்வி அடைந்தது.

தொடக்கத்தில் இயற்கையாக விளைந்த நெற்பயிரை, மாந்தன் எப்படி மீண்டும் விளைவித்துண்ணக் கற்றுக் கொண்டானோ, அப்படியே தொடக்கத்தில் இயற்கையாக வெளிப்பட்ட முலவொலிகளினின்றே இவன் கருத்துகளைப் படைத்துக் கொண்டு, அவற்றினின்று பலவகை அறிவையும் உணர்வையும் ஒரு சேர வளர்த்து, இறுதியில் முழுமொழி மாந்தனாக மாறினான். அவன் மொழி வளர்ச்சியொடு இணைந்து வளர்ந்தன, அவன் இலக்கிய வளர்ச்சியும் கலைகளும் பண்பாடும். அவற்றால் அவன் அறிவு மேலும் மேலும் வளர்ச்சியுற்றது. அறிவு வளர்ச்சி அவனிடத்தில் புறக் கூறுகிய நாகரிகத்தையும் அகக்கூறுகிய பண்பு வளர்ச்சியையும் தோற்றுவித்தது. இக்கால் அவன் முழுமை மாந்தனாக வளர்ந்துள்ளான். இனி அவன் மீமிசை மாந்தனாகவும் வளர்ச்சியுறல் வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் மொழியின் படிநிலை வளர்ச்சியே அடிப்படைக் கரணியம் என்று அறிதல் வேண்டும்.

2. தமிழ் மொழியின் தோற்றமும் அதன் சிறப்பியல்புகளும்

தமிழ்மொழியின் தோற்றம் மிகத் தொன்மையானது. அது, தெற்கே, இந்துமா கடலில் மூழ்கிப்போன குமரிக்

கண்டத்தில் தோன்றியதென்பது நடுநிலை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூற்று. நிலத்தின் உள்ளும் புறமும் ஏற்படும் வேதியல் மாற்றங்களால் குமரிக்கண்டம் முழுகிப்போனதும், வடக்கே பனிமலை (இமயமலை) தோன்றியதும் நிலவியல் வரலாறு. மிகப் பழங்காலத்தில் நடந்தது இது. இந்நிலை ஒரே காலத்தில் ஏற்பட்டது அன்று. படிப்படியாய் மூன்று கடல் கோள்களால் நேர்ந்தது. முதற்கடற்கோளால் குமரிமலையும் பஃறுளியாறும், தலைக்கழகத் தென் மதுரையும் அழிந்தன. இரண்டாம் கடற்கோளினால் இடைக்கழகம் இருந்த கபாடபுரம் அழிந்தது; மூன்றாம் கடற்கோள் குமரியாற்றையும் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தையும் அழித்தது. குமரி மலைத் தொடரும், பஃறுளியாறும் அழிக்கப்பட்டபின், பாண்டியர்கள் வடக்கே வந்து, இமயமலை வரையும் பரவி அரசாண்டனர். இச்செய்தி 'பஃறுளியாற்றுடன்' என்று தொடங்கும் சிலப்பதிகாரச் செய்யுளடிகளாலும், 'மலிதிரையூர்ந்து' என்று தொடங்கும் கலித்தொகைச் (104) செய்யுளாலும், 'வடா அது' என்று தொடங்கும் புறநானூற்றுச் (6) செய்யுளடியாலும் தெரிய வருகிறது. அத்துடன் இமயமலைக்கும் தமிழர்க்கும் உள்ள தொடர்பு நம் இலக்கியங்களில் பரவலாகக் குறிக்கப் பெறுகிறது.

தமிழர்கள் குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றியதால், தமிழும் அக்காலத்திலேயே, ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும் என்பர் மெய்யறிஞர் பாவாணர். தமிழ்மொழி தோன்றி நீண்ட நெடுங்காலத்திற்குப்பின் மிகச் சிறந்தோங்கியிருந்திருத்தல் வேண்டும். அதற்குச் சான்றாகக் கழகப்பாடல்கள் பல மிகவும் இனிமை வாய்ந்தனவாகவும் அரிய வாழ்வியல் கருத்துகளைத் தெரிவிப்பனவாகவும் உள்ளன. நம் கைக்குக் கிடைத்த இவையே இத்துணைச் சிறப்புகள் வாய்ந்திருந்தால், ஏற்கனவே பல வகையிலும் அழிந்துபோய் நம் கைக்குக் கிடைக்காத இலக்-

கியங்கள் எத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்தனவாக இருந்திருத்தல் வேண்டும். நம் தமிழ்மொழி, செந்தமிழ், பைந்தமிழ், அந்தமிழ், அருந்தமிழ், இன்றமிழ், தென்றமிழ், தீந்தமிழ், தேன்றமிழ், நறுந்தமிழ், நற்றமிழ், தண்டமிழ், வண்டமிழ், முத்தமிழ், கன்னித்தமிழ் என்றெல்லாம் போற்றப் பெறுவதுடன், அது தொன்மையும் முன்மையும், தாய்மையும் தூய்மையும், இளமையும் வளமையும், உண்மையும் நுண்மையும், தனிமையும் இனிமையும் நிறைந்து விளங்குவதாகப் பெருமை பேசப் பெறுகிறது. இதுபோல் வேற்று மொழியினர் எவரும் தம் தாய் மொழியைச் சிறப்பித்துப் பேசுவதில்லை. அவ்வாறு பேசுவதற்குரிய அளவு அவர்கள் மொழியும் அவ்வளவு சிறப்புப் பெற்று விளங்குவதில்லை. தமிழ் மிகவும் சொல்வளம் மிகுந்த மொழி. இதில் பல அறிவியல் கூறுகளும் உள்ளன. ஆனால் தமிழர்கள் இம் மொழியை இக்கால் சரிவரப் பேணுவதில்லை; புரப்பதில்லை. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

3. தமிழ்மொழியின் வரலாற்று வீழ்ச்சியும் அதன் சீரழிவுகளும்:

கழகக் காலம் வரையில் மிகச் செழிப்பாக வளர்ந்திருந்த, நம் தாய்மொழியாகிய தூய, இனிய செந்தமிழ், அதற்குப் பின் வரவர, ஆரியரின் வேத மதத்தாலும், சமண பௌத்த மதங்களாலும் தாக்குண்டு, படிப்படியாய்ச் சீர்கெட்டது. அதற்குரிய வரலாற்றுச் சான்றுகள் ஏராளமாக உள்ளன. தொல்காப்பியத்துள் கூறப்பெறும் வடமொழிச் சேர்ப்பு இலக்கணமும், அம்மொழி வந்து தமிழில் கலந்து வழங்குதற்கு வழிவகுத்ததாகவே அமையும் ஆரியரின் வேதமொழியும் வடதிராவிட மொழிகளான பிராகிருதமும் பாலியும் கலந்து செய்யப் பெற்ற சமற்கிருதம் சமய நோக்கத்துடன் தமிழ் மொழியொடு பலவாறு தீய நோக்கத்-

துடன் கலக்கப் பெற்று அதைச் சீர்குலைத்தன. அதனால் தமிழ்மொழி பல்வேறு வகையாகக் திரிபுற்றுச் சிதைந்து, தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு முதலிய இருபத்திரண்டு மொழிகளாகப் பிரிந்தது. மொழிகள் வேறுபட்டுப் பிரியவே தமிழ்மக்கள் தொகுதியும் நிலமும் மிகமிகச் சிறுத்தன. வேத ஆரியர்களும், தமிழ் மூல நூல்களைத் தம்மொழியாகிய சமசுகக் கிருதத்தில் பெயர்த்தெழுதித் தம்மொழிக்கு ஏற்றம் தேடிக் கொண்டு, தமிழ்மூலநூல்களை அழித்தனர். அதுபோலவே, புறச்சமயங்களான சமண, பௌத்த மதங்களின் உட்கூறுகளையும், ஏற்கனவே தமிழர்களின் மதங்களாகவிருந்த அகச் சமயங்களான சிவனிய (சைவ), மாலிய (வைஷ்ணவ) மதங்களின் தெய்வ வணக்கங்களையும், தம் வேத மதத்தில் இணைத்துக் கொண்டு அம்மதங்களின் தனித் தன்மைகளை அழித்து, இந்துமதம் என்ற பெயரில் வேத மதத்தை வளர்த்தனர். மதப் போராட்டங்களாலும், வேத மதத்தின் அளவிறந்த வளர்ச்சியாலும் தமிழ்மொழி மேன்மேலும் சீரழிந்து கலப்பு மொழியாய்ப் பெருமை குன்றி வாழ வேண்டுவதாயிற்று. ஊர்ப் பெயர்களும், இறைப் பெயர்களும், வடமொழியாகிய சமசுக்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கப் பெற்று வழக்கூன்றின. கழகக் காலத்தில் தூய தமிழ்ப் பெயர்களாகவே வைத்துக்கொண்டிருந்த மக்களும் அரசர்களும் வடமொழிப் பெயர்களைத் தாங்கினர். ஏராளமான வடசொற்கள் மக்கள் வாழ்வியலின் அன்றாடப் புழக்கத்தில் ஏறின. மிக எளிமையாகவும், இனிமையாகவும், இருந்த சமயச் சொற்களெல்லாம் வடமொழியாயின. நூல்களுள் வடமொழியே வரவரப் பல்கிப் பெருகியது. உரை நடை நூல்கள், செய்யுள் நூல்கள் இசை, நாடகம் எனும் அனைத்திலும் வடமொழி ஆட்சி செலுத்தியது.

சமயத் தாக்கங்கள் இவ்வாறு ஒருபுறம் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில், தமிழக அரசியலில் வந்து வாய்த்த

ஆட்சித்தாக்கங்களும் பலவகையிலும் தமிழைச் சீர்குலைத்தன களப்பிரர், பல்லவர் ஆட்சியரசுகள் வடமொழியாளர்க்கும் அவரின் வேதமதத்துக்குமே ஊக்கமளித்துப் போற்றிப் புரந்தன. மக்களுக்குள் சாதிவேறுபாடுகள் கற்பிக்கப்பெற்று இனவொற்றுமையும் சீர்குலைக்கப் பெற்றது. வடமொழியாளர்களாகிய பிராமணர்களின் கை மிக்க மேலோங்கியிருந்தது. அரசியல், குமுகாயம், சமயம் ஆகிய முத்துறைகளிலும் அவர்களின் ஆளுமை கொடிகட்டிப் பறந்தது. வேற்று அரசர்களின் ஆட்சிக் காலங்களில், தமிழ்நாட்டில் அரசியர்கள், யூதர்கள், பார்சியர்கள், சீனர்கள், போர்ச்சுக் கீசியர்கள் முதலிய பல இனத்தவரும் வந்து வாழவும் வாணிகம் நடத்தவும் தொடங்கினர். அவர்களின் மொழிகளாலும் தமிழ் மேலும் கலப்புற்றது. தொல்காப்பியமும் திருக்குறளும் பிற கழக இலக்கியங்களும் தவிர, பின்னர் எழுந்த நூல்கள் அனைத்திலும் வடமொழி பேரளவிலும், பிறமொழிகள் சிற்றளவிலும் ஆளுமை செய்தன. அதன் பின்னர் வந்த ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் ஆங்கிலமும் தமிழொடு கலந்து, தமிழரின் பேச்சு வழக்கையும் நூல் வழக்கையும் மேலும் சிதைத்தது. இக்கால் கணக்கற்ற உருதுச் சொற்களும், அரபுச் சொற்களும், இந்துத்தானிச் சொற்களும், தமிழ்மொழியில் கலந்து வழங்கி வருகின்றன. இவையன்றி, அகப்பகை வராலும் தமிழ்மொழி சீரழிவுற்றது. பார்ப்பனத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்களும் மறைமுகமாக வடமொழிக்கே பெரிதும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து போற்றினர். வையாபுரி முதலிய தமிழ்ப் பேராசிரியர்களும் தமிழ்மொழியின் தனித் தன்மைகளைக் கெடுத்தனர். (இவ்வரலாற்றின் மிக விளக்கமான விரிவையெல்லாம் இக்கட்டுரையாசிரியர் இக்கட்டுரைத் தலைப்பின்கீழ் எழுதிய தனிநூலில் கண்டு கொள்ளலாம்).

இச்சூழ்நிலையில் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் தமிழ் மொழியைப் பற்றிக் கவலையும், அக்கறையும், ஆர்வமும், ஊக்கமும், விடாமுயற்சியும் கொண்ட தமிழ்ப்பேரறிஞர்களும், பொதுமக்களில் பலரும் விழிப்புணர்வு பெற்றுத் தமிழ்மொழியை அயல்மொழிச் சீர் குலைவினின்றும், கலப்பினின்றும் தடுத்து, அதன் தூய தன்மையையும், பழஞ்சிறப்பையும் கட்டிக் காத்தற்கு ஓர் இயக்கமாக நின்று முனைப்புடன் பாடாற்றினர். அதுபற்றிய செய்திகளைச் சுருக்கமாக இனிவரும் பகுதிகளில் காண்போம்.

2. தனித்தமிழியக்கத் தோற்றமும் வளர்ச்சி வரலாறும்.

1. தொடக்கக் கால முயற்சிகள்:

தனித்தமிழ் என்பது வேறு ஒரு தனிமொழியன்று. கலப்புத் தமிழினின்று அதை வேறு பிரிக்கவே, அதைத் 'தூயதமிழ்' என்றும் 'தனித்தமிழ்' என்றும் அடைகொடுத்து வழங்க வேண்டுவதாயிற்று. தமிழ் மேன்மேலும் கலப்புற்றுத் தன் இயற்கையாந் தன்மை கெடுவதைக் கண்டு பொருத அறிஞர்களும், தமிழ்ப் பற்றாளர்களும், அதனைப் பலவகையிலும் அச்சீரழிவினின்றும் தடுத்து நிறுத்த எண்ணங்கொண்டு, நூல்கள், இதழ்கள் வழியாக எழுதியும் பேசியும் வந்தனர். இம்முயற்சி பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கக் காலத்திலேயே தொடங்கியது.

தூய தமிழுணர்வு தொடக்கத்தில் திராவிடர் உணர்வெழுச்சியாகத் தோன்றியது. ஆரியம் மதத்தாலும் மொழியாலும் இனத்தாலும் குமுகாயத்தில் மேலாளுமை செலுத்தியதும், 17-ஆம் நூற்றாண்டிறுதியில் சாமிநாத தேசிகர் என்ற 'இலக்கணக் கொத்து' ஆசிரியர், 'அன்றியும்

தமிழ் நூற்களவிலை; அவற்றுள் ஒன்றேயாயினும் தனித்தமிழ் உண்டோ?, என்றெழுப்பிய வினாவும் இதற்குக் கரணியமாகும். கால்டுவெல் (Rev. Robert Caldwell-1814-1891) அவர்களின் 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கண நூல்' மொழி நூலறிஞர்களிடம் தனி மதிப்புப் பெற்றது. அது தமிழ் மொழியின் பெருஞ்சிறப்பை உணர்த்தியதுடன், தமிழ் ஆரியத்தினின்று தோன்றியதென்னும் தவறான கருத்தை உடைத்தெறிந்தது. தமிழின் தனித்தன்மையை உயர்த்தி, அஃது ஓர் உயர்தனிச் செம்மொழி என்னும் உண்மையை நிலைநாட்டியது. இன்னும் வெளிநாட்டுக் கிறித்துவக் குருமார்களாகிய இராபர்ட்டு நொபுளி (Robert De. Nobili), எல்லிசு, வீரமாமுனிவர் (Constantus Joseph Beschi 1600-1746), போப், (G.U. Pope 1820-1903) ஆகியோரின் தமிழ் மொழி மதிப்பீடுகளும் 'தமிழ் தனித்தியங்க வல்ல நல்ல செம்மொழி' என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தியது. 16-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே பரஞ்சோதி முனிவர் 'பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்தவிப் பசுந்தமிழ், ஏனை மண்ணிடைச் சில இலக்கண வரம்பிலா மொழி போல் எண்ணிடைப்படக் கிடந்ததா எண்ணவும் படுமோ?' என்றொரு வினாவையெழுப்பி, வடமொழி தென்மொழி இவற்றின் இறக்கத்தையும் ஏற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தினார். 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்த பேரா. மனோன்மணியம் சுந்தரனார் "ஆரியம்போல் உலக வழக்கு அழிந்தொழிந்து சிதையாத தமிழின் சீரிளமைத்திறத்தை வியந்து, சதுர்மறை ஆரியம் வருமுன் சகமுழுதும் தமிழே" என்று கூறி, ஆரியத்தைவிடத் தமிழ் உயர்ந்தது என்னும் கருத்தைத் தெரிவித்தார். இசைத்துறையில் தமிழின் தனித்தன்மையைத் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் (1859—1919) நிலைநாட்டினார். அயோத்தி தாசப் பண்டிதர் (1845—1914) என்பார் தமிழில் 'தருக்கநூல்'

ஒன்றெழுதியும் 'தமிழன்' என்றொரு தாளிகை நடத்தியும் தமிழுணர்வைப் பரப்பினார். ஆங்காங்கே திராவிடர் இயக்கங்கள் தோன்றின. திருக்குறளுக்கு நல்ல ஆக்கம் ஏற்பட்டது. திருக்குறள் தூயதமிழில் எழுதப்பெற்ற முதல் நூலாகையால், ஆரியக் கருத்துக்களை அது முறியடித்துத் தமிழின் பெருமையையும் அறத்தையும் வேறு பிரித்துக்காட்டியது. திருவள்ளுவரே (கி.மு. 3—ஆம் நூற்றாண்டு) அக்கால் வழங்கிய பல வடமொழிச் சொற்களை முதன் முதலாகத் தமிழ்ப்படுத்தித் திருக்குறளை எழுதினார். வேதமதக் கருத்தின் பல கொள்கைகளை முறியடித்தார். அவர் தந்த திருக்குறளில் அக்காலத்தில் புழக்கத்திலிருந்த கீழ்க்காணும் வடசொற்கள் தமிழாக்கப் பெற்று இடம் பெற்றது குறிப்பிடத் தகுந்தது.

வடசொற்கள் தமிழ்சொற்கள் வடசொற்கள் தமிழ்சொற்கள்

புதல்வர்	மக்கள்	விதி	ஊழ்
அமிர்தம்	அமிழ்தம்	பூமி	நிலம்
கருணை	அருள்	அங்கம்	உறுப்பு
தர்மம்	அறம்	யாகம்	வேள்வி
தர்மநூல்	அறநூல்	சந்தேகம்	ஐயம், ஐயுறவு
நீதி	நயன்	சாதி	பிறப்பு, குலம்
தராசு	துலை	இலக்குமி	செய்யாள், திரு, தாமரை யினுள்
பதுமை	பாவை	பயம்	அச்சம்
சத்தியம்	வாய்மை	தேகம்	யாக்கை, உடம்பு, உடல்

மற்றும் வடலூர் இராமலிங்க அடிகள் (1823—1874) ஆரிய மதத்தின் போலித் தன்மைகளையும், வடமொழியின் போலிப் பெருமையையும் தம் திருவருட்பாக்களால் சுட்-

டெரித்தார். 1862-இல் வின்கலோ எழுதிய ஆங்கிலம்-தமிழ் அகரமுதலியும், கு. கதிரைவேல் (பிள்ளை) (1829—1904) அவர்களின் 'தமிழ்ச்சொல் அகராதி'யும் வெளிவந்தன. இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாகவிருந்தது, ஏற்கனவே வீரமாமுனிவர் செய்த 'சதுர அகராதி' (1732) என்னும் முதல் அகராதி நூலாகும். அதற்குமுன் நிகண்டுகளே தமிழில் வழங்கி வந்தன. யாழ்ப்பாணம் ஆறுமுக நாவலர் [1822—1879) தமிழ்மொழிக்கு ஆக்கமான பல நூல்களும் பாடப்பொத்தகங்களும் எழுதினார். மதுரையில் பாண்டித் துரைத் தேவரால் 'தமிழ்ச்சங்கம்' தொடங்கப் பெற்றது. (1901). தமிழ்மக்களிடையே தமிழ்மொழியுணர்வு பரவுவதற்கு இச்சங்கத்தோற்றம் நல்ல வழிகள் பல வகுத்துச் செயற்பட்டது. மாணவர்களுக்குத் தமிழ்த் தேர்வுகளை நடத்தியது. சேதுபதி செந்தமிழ்க் கல்விக்கூடம் நிறுவி, மாணவர்களுக்கு உண்டியும் உறையுளும் தந்து, தமிழ் மொழி கற்பித்தது. பாண்டியன் பொத்தகசாலை நிறுவிப் பல அரிய ஏட்டுச் சுவடிகளைத் தொகுத்து அவற்றை வெளியிட்டது. இச்சங்கத்தின் ஆண்டு மாநாடுகள் தமிழ்நாட்டின் பல ஊர்களிலும் நடைபெற்றதால், ஆங்காங்கே இதற்குக் கிளைச் சங்கங்கள் தோன்றி, அவையும் தமிழ் வளர்க்கத் தொடங்கின. இத்தகைய தமிழ்ப்பணிகளால் மக்களிடையில் தமிழுணர்வு பரவத் தொடங்கியது. தமிழில் மொழியியல் ஆய்வுக்கு அடிகோலியது 18-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே வெளிவந்த யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசரின், 'சொற்பிறப்பியல் அகராதி'யே எனலாம். அதன்பின் இத்துறையில் வெளிவந்த நூல் 1913-இல் மாகறல் கார்த்திகேயனார் எழுதிய 'மொழி நூல்' என்னும் ஆராய்ச்சி நூலாகும். இது மொழியியல் துறையில் பெரியதொரு விழிப்புணர்வைத் தோற்றுவித்ததுமன்றி, இவரைத் தொடர்ந்து பலரும் அத்துறையில் ஈடுபடவும் ஆராய்ச்சி செய்யவும் வழிவகுத்தது.

இவற்றையெல்லாம் அடுத்து, வீ. கனகசபை (பிள்ளை) (1855—1906) அவர்கள் '1800 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய தமிழர்' என்ற வரலாற்று நூல் ஒன்றை எழுதி வெளியிட்டார். எம்.எசு. பூரணலிங்கனார் (1866—1947) 'தமிழ் இந்தியா' எனும் வரலாற்று நூலை வெளிப்படுத்தினார். பூபாலனார் (1860—1920) அவர்களின் 'தமிழ் வரலாறு' எனும் நூல் வந்தது. த.வே. உமாமகேசுவரனாரால் (1883—1941) கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் 1911-இல் தொடங்கப்பெற்றது. இச்சங்கம் தோன்றிய பின் அதன் சார்பில் நடத்தப்பெற்ற கூட்டங்களில் அறிஞர்கள் நிகழ்த்திய தூயதமிழ்ச் சொற்பொழிவுகளும், அவற்றுக்கெனவிடுத்த அழைப்பு, அறிக்கை இவற்றில் கையாண்டிருந்த நல்ல தமிழ்நடையும், தமிழ் மக்களிடையில் நம் தாய்மொழிப் பற்றும், தூயதமிழ் உணர்வும் வளரத் துணை நின்றன. கே. எசு. சீனிவாச (பிள்ளை) (1842—1927) என்பாரின் 'தமிழ்வரலாறு' வெளிவந்தது. யாழ்ப்பாணம் விபுலானந்த அடிகள் (1892—1947) 'யாழ்நூல்' என்றோர் அரிய இசைத் தமிழாராய்ச்சி நூலை வெளியிட்டிருந்தார். மதுரைச் தமிழ்ச் சங்கத்தாரால் 'செந்தமிழ்' (1909) என்னும் இதழ் தொடங்கப் பெற்று, அறிஞர் பலரின் அரிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளுடன் வெளிவரத் தொடங்கியது. பா.உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் ஆங்காங்கே கிடைத்த பழம்பெரும் ஓலைச் சுவடிகளை, அரிதின் முயன்று திரட்டி, பலரும் வியக்குமாறு அவற்றை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். சிலப்பதிகாரம், சீவகசிந்தாமணி, பத்துப்பாட்டு, புறநானூறு, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து முதலியன இவரின் முயற்சியால் வெளிப்போந்த கழக நூல்கள். இவை வெளிவந்த பின், தமிழர்தம் பழம்பெரும் இலக்கியச் சிறப்புகளும், கலை, நாகரிகப்பண்பாடும் யாவராலும் நன்கு

உணரப்பெற்றன. அத்துடன் கலித்தொகை, குறுந்தொகை, அகநானூறு முதலியவை வேறு அறிஞர் பலராலும் வெளிக்கொணரப்பெற்றன, இன்னோரன்ன பலவகையான முயற்சிகளாலும், நூலாக்கங்களாலும் தமிழ்மொழி முன்னையினும் வலிவும் பொலிவும் பெற விளங்கியது. அறிஞர்களுக்குத் தமிழார்வம் கிளர்ந்தெழுந்தது. திராவிடர் இன எழுச்சியால் வடமொழியாளர் மேலும், வடமொழியின் மேலும் ஒருவகை வெறுப்பும் பொதுமக்களிடையில் வளர்ந்து வந்தது.

2. தனித்தமிழ் உணர்வுசூசி:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் ஒரு புதுவகைத் திருப்பம் நேர்ந்தது. வி.கோ. சூரிய நாராயண சாத்திரியார் (1870—1903) அவர்கள், தமிழ் ஆர்வத்தினால் தம் வடமொழிப் பெயரைப் பரிதிமாற் கலைஞர் என்று தூய தமிழில் மொழிபெயர்த்து வைத்துக் கொண்டார். இவ்வகையில் இவரே மற்றவர்க்கும் எடுத்துக் காட்டாய்த் தனித்தமிழ் உணர்வுக்கு வித்தூன்றினார் எனலாம்.

பரிதிமாற்கலைஞரையடுத்து 1916-இல், 'பல்லாவரம் சமரச சன்மார்க்க' நிலையத்தை நிறுவிய சுவாமி வேதாசலனார் அவர்களின் வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது. அவரும் அவருடைய அருமை மகளார், திருவாட்டி நீலாம்பிகையும் (அக்கால் அகவை 13) ஒரு நாள் மாலை, தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், அடிகள், வடலூர் இராமலிங்க அடிகளார் எழுதிய 'பெற்றதாய்தனை' என்று தொடங்கும் பாடலை வாய்விட்டுப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அது பொழுது, 'அப்பாடலின் இரண்டாம் அடியாகிய 'உற்ற தேகத்தை உயிர் மறந்தாலும்' என்னும் பகுதியில் வரும் 'தேகத்தை'

என்னும் வடசொல்லுக்குப் பகரமாக 'யாக்கையை' என்னும் தனித்தமிழ்ச் சொல்லைப் பெய்திருந்தால், அவ்வடி இன்னும் சிறப்பாகவும் விளக்கமாகவும் இருக்குமே' என்று தம் மகளாரிடம் கூறினர். தமிழார்வமிக்க மகளாரும் அம் மாற்றத்திற்கு மகிழ்ந்து, அவ்வாறாயின் 'இனி நாமும் வடசொற்கலந்து பேசுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும்' என்று கூற, இருவரும் 'இனி அவ்வாறே தனித் தமிழையே கையாளுவோம்' என உறுதி பூண்டு, அதுமுதல் அனைத்து நிலைகளிலும் தனித் தமிழையே பேச்சிலும் எழுத்திலும் பயில்வாராயினர். உடனே, அடிகள் 'சுவாமி வேதாசலம்' என்ற தம் வடமொழிப் பெயரை, 'மறைமலையடிகள்' என்று மாற்றி வழங்குவாராயினர். அத்துடன், 'சமரச சன்மார்க்க நிலையம்' 'பல்லாவரம் பொதுநிலைக் கழகம்' ஆயிற்று. அடிகள் நடத்தி வந்த 'ஞானசாகரம்' என்ற இதழின் பெயர் 'அறிவுக் கடல்' என்று மாற்றப் பெற்றது. அடிகளின் மக்கள் பெயர்-களாகிய திருஞானசம்பந்தம், மாணிக்கவாசகம், சுந்தரமூர்த்தி, திரிபுரசுந்தரி என்பன முறையே 'அறிவுத் தொடர்பு', 'மணிமொழி', 'அழகுரு', 'முந்நகரழகி' என்று மாற்றம் பெற்றன. அந்நாள் தொடங்கி மறைமலையடிகளும் அவர்களின் அருமை மகளார் நீலாம்பிகையம்மையாரும் வடசொல் உள்ளிட்ட வேற்றுச் சொற்களை அறவே களைந்து தூயதமிழிலேயே — தனிச் செந்தமிழிலேயே பேசவும் எழுதவும் தொடங்கித் தம் இறுதிக்காலம் வரையிலும் அக்கொள்கையினையே கடைப்பிடித்து வரலாயினர்.

அதன் பின்னர் அடிகள், தாம் கொண்ட தனித்தமிழ்க் கொள்கையைத் தமிழக முழுவதும் தம் அழகிய, இனிய, அறிவார்ந்த சொற்பொழிவுகளாலும், ஆராய்ச்சித்திறன் மிக்க தம் அரிய நூல்களாலும் வெளிப்படுத்திப் பரவச் செய்தார். 'மற்றைய மொழிகளின் உதவியை வேண்டாது,

தனித்து இயங்க வல்ல சொல்வளமும், பொருட் செழுமையும் உடைய நம் செந்தமிழ் மொழியை அதற்கேயுரிய சொற்களால் வழங்காமல், அயல்மொழிச் சொற்களை இடையிடையே நுழைத்து அதன் அழகையும், வலிமையையும் சிதைத்தல் பெரிதும் குற்றமாகும் என்பதும்-வடசொற்களை இப்போதே நாம் தடை செய்யாவிடின் தமிழ் தன்னிலை கெட்டு வேறுமொழி போலாகிவிடக் கூடும்; தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களைச் சேர்ப்பதால் தமிழ் தன் இனிமை இழந்து போவதோடு பல தமிழ்ச் சொற்களும் வழக்கில் இல்லாது இறந்து போகின்றன' என்பதும் அவர் கருத்துகளாகும்.

தொடக்கத்தில் மறைமலையடிகள் 'கொள்கையை வடமொழியாளர் பலரும் பகடி செய்தனர்; பழித்தனர்; 'மறைமலையடிகள்' என்னும் அவர் பெயரை 'மரஞ்செடி கொடிகள்' என்று இழித்துரைத்தனர். ஆனால் அடிகளார் தம் கொள்கையை மிக்க உறுதியோடும், ஊக்கத்தோடும் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவாராயினர். அடிகளார் தனித் தமிழுணர்ச்சிகொள்ளுமுன், தொடக்கத்தில் வடமொழியை விலக்காமலேயே பேசியும் எழுதியும் வந்தவர்தாம். ஆனால், அந்நிலை பிழையானதும் தமிழ் மொழியைச் சிறிது சிறிதாய்க் கட்டழித்துச் சீர்குலைப்பதும் என்று தெரிந்த பின் தனித் தமிழையே தம் தலையாய கொள்கையாகக் கொண்டொழுகினார். அதற்கேற்ப அதுவரை தாம் எழுதியிருந்த நூல்களில் உள்ள வடமொழிச் சொற்களையும் பிற மொழிச் சொற்களையும் களைந்து, அவற்றைத் தூயதமிழ் நூல்களாக மிளிர்வித்து மறுபதிப்புச் செய்தனர். அதற்குப் பின் அவரெழுதிய நூற்கள் தனிச் செந்தமிழ் நூல்களாகவே ஒளிர்ந்தன. படிப்பார் உள்ளங்களைக் குளிர்வித்தன. சமயத் தொடர்பாகவும், ஆராய்ச்சி வகையிலும், வரலாற்று நிலையிலும், அறிவியல் முறையிலும் இலக்கியமாகவும்

முப்பது நூல்களுக்கு மேல் அடிகள் இவ்வகையில் எழுதியுள்ளார். இவ்விடத்தில் ஒன்றை நாம் நன்கு உணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். அது, மனோன்மனீயம் பேரா. சுந்தரனார் உள்பட, வடமொழி தவிர்ப்பாளர் சிலர் தொடக்கக் காலத்தில் வடமொழியைக் கையாண்டதற்குக் காலவேறுபாட்டால், கற்போரதும், கேட்போரதும் நிலையையெண்ணி எழுந்த ஒருவகைக் கழிவிரக்கமும் அதனால் எழுந்த தேவையுணர்வுமே அடிப்படைகள் ஆகும் என்பதாம்.

அடிகளாரின் கொள்கை அறிஞர்களிடையிலும் பொது மக்களிடையிலும் பரவத் தொடங்குவதைக் கண்ட, பர். உ. வே. சாமிநாதையர், பேரா. எச். வையாபுரி முதலிய பலரும் காழ்ப்புற்று, அக் கொள்கையை எதிர்த்து எழுதவும் பேசவும் செய்யலாயினர். உ. வே. சாமிநாதையர் தனித்தமிழ்க் கொள்கையை வெறுத்துத் தம் 'நல்லுரைக் கோவை' 2-ம் பாகத்தில், 'தமிழ் வளர்ச்சி' என்ற கட்டுரையில், வடமொழிக் கலப்பு என்னும் உள்தலைப்பிட்டுப் 'பண்டைக்காலப் புலவர் வடமொழிப் புலவர்களோடு மனங்கலந்து பழகி, அவர்களுடைய கருத்துகளையும் தங்கள் நூல்களில் ஆண்டிருக்கிறார்கள். வடமொழியின் தொடர்பினால் தமிழ் மக்கள் எவ்வளவோ அறிய கருத்துகளை அறிந்து பயனுற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு பாஷை வேறு பாஷையின் தொடர்பினால் விரிவுறும். அதனால் அப்பாஷையின் அழகு ஒருபோதும் குறையாது' என்று எழுதுகிறார். இனி, அவர் 'சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும்' என்ற நூலில் 'ஆராய்ச்சி' என்னுந் தலைப்பில், 'சங்கத் தமிழ் நன்றாயிருந்ததென்றும் பிற்காலத்தில் வடமொழிச் சம்பந்தத்தால் தமிழ் கெட்டுப் போய் விட்டதென்றும் சிலர் சொல்வர். பிற்காலத்தில் வேறு பாஷைகளின் சம்பந்தம் பெற்றுத் தமிழ் அதிக இனிமை பெற்றிருக்கிறதென்பது

பெரியோர் கொள்கை' என்று குறிப்பிடுகிறார். கழகத் தமிழ் இலக்கியச் சுவடிகளை அரும்பாடுபட்டுத் தேடி, அவற்றின் அருமையுணர்ந்து மகிழ்ந்து, துன்பம் பாராது, அவற்றை வெளிக் கொணர்வதையே தம் வாழ்வாக அமைத்துக்கொண்ட தமிழ்ப் பேரறிஞர் ஆகிய உ. வே. சா. அவர்களே இவ்வாறு கூறுவாராகில் பிறர் எவ்வாறு எண்ணியிருப்பார், இயம்பியிருப்பார் என்று ஆயவும் வேண்டுமோ? தனித் தமிழ்க் கொள்கைக்கு ஒருவாறு எதிர்ப்பிருந்தாலும், தமிழறிஞர் பலரும் அக்கொள்கையைத் தாமும் கையாண்டு நற்றமிழை வளர்த்தனர்.

3. தனித்தமிழ் ஆக்கங்கள் :

தமிழ்மொழிக்கும் வரலாற்றுக்கும் ஆக்கமான அரிய ஆராய்ச்சி நூல்களையும், வரலாற்று நூல்களையும் பலர் எழுதி வெளியிட்டனர். இரா. இராகவையங்கார் (1870-1948), மு. இராகவையங்கார் ஆகிய இருபெரும் புலவர்களும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதினர். பி. டி. சீனிவாசையங்கார், எசு. கிருட்டிணசாமி அய்யங்கார், டி. சேச. அய்யங்கார் ஆகியோர் எழுதிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் தமிழ்மொழிக்கும் தமிழர் வரலாற்றுக்கும் மேலும் வலியூட்டின. கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் 'தமிழ்ப்பொழில்' (1925) என்றோர் இதழையும், திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் (1920), 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' (1927) என்றோர் இதழையும் வெளிக் கொணர்ந்தனர். மதுரைச் 'செந்தமிழி' லும் கரந்தைத் 'தமிழ்ப்பொழிலி' லும், நெல்லைச் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி' யிலும், அவ்வப்பொழுது, தமிழில் பிறமொழிக் கலப்பைக் கண்டித்தும், தனித்தமிழில் எழுதுவதை வற்புறுத்தியும் பல கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. யாழ்ப்பாணம், சுன்னாகத்திலிருந்து. ந. சி. கந்தையா அவர்களால் 'தமிழன்' என்றொரு மாத இதழ் 1926-இலிருந்து வெளியிடப்பெற்றது. இது

தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமைகளையெல்லாம் கூறித் தனித்தமிழ்க் கொள்கையைப் போற்றியது. சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தையும், 'செந்தமிழ்ச் செல்வி'யையும் செவ்வனே நடத்திய மறைமலையடிகள் மருகரும், திருவாட்டி. நீலாம்பிகையம்மையாரின் கணவரும் ஆன திருவரங்கனார், அடிகளின் தூயதமிழ்த் தொண்டுக்குப் பல்லாற்றினும் துணையாகவிருந்தார்.

தனித்தமிழ்க் கொள்கையை வலியுறுத்தி அறிஞர்கள் ஆங்காங்குச் சொற்பொழிவுகளும் நூற்களும் செய்தவண்ணமிருந்தனர். தமிழவேள் உமாமகேசுவரனார் இக் கொள்கையில் மிக ஊக்கம் காட்டினர். தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார் (1883-1953) தமிழிலேயே பொதுக் கூட்டங்களில் பேசியதும், இனிய தமிழில் தம் தாளிகையில் எழுதியதும் தமிழுக்கு ஆக்கம் செய்தது. மற்றும் அறிஞர்கள் ச. சோமசுந்தர பாரதியார் (1878-1959), 'தமிழ் மொழியமைப்பும் மொழி நூற் கொள்கையும்' தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (2 பகுதி) ஆகிய நூல்களின் ஆசிரியரும், தனித் தமிழ்க் காப்பாளருள் ஒருவருமாகிய கா. சுப்பிரமணியனார் (1889-1945), பொறியியலறிஞர் பா. வே. மாணிக்கனார் (1871-1971), அரசஞ்சண்முகனார் (1868-1915), பண்டித மணி மு. கதிரேசனார் (1881-1953), சாமி வேலாயுதனார் (1895), செல்வகேசவராயனார் (1864-1921), சொற்பொழிவாற்றுப்படை இயற்றிய நெல்லைப் பால்வண்ணனார், தமிழ் வரலாறு (2 பாகம்) எழுதிய தஞ்சை சீனிவாசனார் (1842-1929) திருவாட்டி நீலாம்பிகையம்மையார், சேந்தன் செந்தமிழ், குமாரசாமியம் நூல்கள் ஆசிரியர் பாம்பன் குமரகுருதாச அடிகள், தமிழின் தனிமாண்பை நாட்டிய, விருதை சிவஞான ஓகிகள், கருவூர் அறிவுதயக் கழக ஆசிரியர் ஈழத்துச் சிவானந்த அடிகளார், தமிழ்ப் புலவர் தேர்விற்குப் பாடமாக வைக்கப் பெற்றிருந்த சமற்கிருதப் பகுதியை நீக்க

ஏற்பாடு செய்த கா. நமச்சிவாயனார் (1876-1937), க.ப.மகிழ்நனார், நா. மு. வேங்கடசாமியார் (1884-1940) வரகுண பாண்டியனார், தாரமங்கலம் வரதநஞ்சையனார், சென்னை மாநில ஆட்சிச் சொல் அகரவரிசை'யைத் தொகுத்துதவிய கணிய அறிஞர் இ. மு. சுப்பிரமணியனார் முதலிய நூற்றுக் கணக்கான புலவர்கள் தமிழ் மறுமலர்ச்சிக்கும், தூய தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், ஆக்கமாயிருந்து, தங்கள் அரிய நூல்களாலும், சொற்பொழிவுகளாலும் தமிழ்த் தாய்க்கு வலிமை சேர்த்தனர். பொறியியலறிஞர் பா. வே. மாணிக்கனார் தமிழில் உள்ள அறிவியல் ஆக்கக் கூறுகளை எடுத்துக்காட்டி அறிவியலையும் தமிழில் செய்ய முடியும் என்னும் உண்மையை நிலைநாட்டினார். அவர், 'அதுபற்றிக் கீழ்வருமாறு கருத்துரைப்பார். '...பிறமொழிக் கலப்பில்லாமல் தமிழ் அறிவியற் சொற்களை அமைத்துக் கொள்ளலாம்.. எல்லா அறிவியற் சொற்களையும் தூய தமிழாக்கலாம். இரவற் பெறுமாறு வறுமையுடைய மொழியன்று நமது உயிர் மொழியாய் தமிழ்மொழி என்பது கருத்திற் பதிய வைத்தல் வேண்டும்..... அறிவு வளர வளர மொழி வளரும். இரவலால் வளராது. ஆகலான் நமது நுட்ப அறிவினைக் கொண்டு, எல்லா அறிவியற் சொற்களையும் தூய தனித்தமிழ் மொழியிலேயே அமைத்து, நமது தாய்மொழியை வளம்பெறச் செய்வோமாக. இம்முயற்சியில் தமிழ் மக்களாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் புகுதல் வேண்டும்'' (தமிழ் அறிவியற் சொற்பொழிவு-23-4-1927). இவ்வறிஞர்களின் முயற்சியும் ஆக்கமும் அளவிறந்த வாயினும், அடிகளார் ஒருவரைத் தவிர, மற்றவர்களுடைய பேச்சிலும் எழுத்திலும் ஆங்காங்கே சிற்சில வடசொற்கள் விரவியே வந்தன. அவற்றை முற்றுங் களையுமாறு அக்கால் மொழியியலும், சொல்லியலும் ஒப்பீட்டிலக்கணத் துறையும் அத்துணை வளர்ச்சி பெறவில்லை. நீலாம்பிகையம்மாரின் வடசொற்றமிழ் அகர வரிசையிலும் (1973) நூற்றுக்கணக்கான

தமிழ்ச் சொற்கள் வடசொற்கள் என்றே காட்டப் பெற்றன. சில வடசொற்கள் தமிழ்ச் சொற்களாக இடம் பெற்றுள்ளன. (இவற்றின் விரிவையெல்லாம் எம் தனி நூலில் காண்க.)

4. தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும்:

அ. கருவி நூல்களும், அறிஞர் முயற்சிகளும்:

மறைமலையடிகள் தனித்தமிழ் உணர்வை ஒரு முற்றுணர்வாக்கி அறிஞர்களிடையில் அதனை ஓர் இயக்கவுணர்வாகக் கால் கொள்ளும்படி செய்தனர் எனினும், அறிவியல் முறைப்படி அன்றைய நிலையில் அவ்வியக்கம் வளர்வதற்குத் தேவையான அடிப்படையான மொழியியல் நன்கு வளராமல் இருந்தது. ஒப்பீட்டிலக்கண முயற்சியும், கால்டுவெல் அளவில் நின்றது. அவர் காலத்திலும் தொல்காப்பியமும், வேறு பல கழக நூற்களும் வெளிவராமலிருந்தமையால், அவருடைய ஒப்பியல் இலக்கண ஆய்வு நூலும், தமிழ் மொழியின் உண்மையான ஆற்றலை அவ்வளவு முழுமையாக வெளிப்படுத்திவிட போதுமானதாக இல்லை. யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசரின் 'சொற்பிறப்பியல் அகராதி' இத்துறையை முழுவதும் நிறைவு செய்வதன்று. (இந்நூல் 17-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வெளிவந்தது.) மொழியியல் துறையில் முதல் முயற்சியாக மாகறல் கார்த்திகேயனாரின் 'மொழிநூல்' என்னும் நூலே ஓர் அடிப்படை விளக்கத்தைத் தந்து நின்றது. அது 1913-ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. 240 பக்கங்களைக் கொண்டது. அதில் சில இன்றியமையாத கருத்துகள் சொல்லப் பெற்றிருந்தன. அவை: தமிழ் ஆரியத்திற்கு முற்பட்டதெனல்; தமிழ் மொழியில் உள்ள எல்லாச் சொற்களுக்கும் வேர் 'சுல்' எனல்; தமிழ் ஒரு காலத்தில் உலகம் முழுவதும் பரவியிருந்ததென்பது; குமரிக்கண்ட உண்மை தெளிவும் பொலிவும் பெறக் கூறப் பெற்றது; வடமொழியின் இலக்கணச் சிறப்பின்மை காட்-

டப் பெற்றது. இச் செய்திகளுடன் அந்நூல் ஓரளவு தூய தமிழிலும் எழுதப் பெற்றுள்ளது. இந்நூலுக்குப் பின் தமிழின் ஈடும் எடுப்புமற்ற அடிப்படைத் தோற்ற உண்மைகளை மொழியியல் துறையில் முறையாக எடுத்து விளக்கும் நூலாக எதுவும் வரவில்லை என்றே சொல்லுதல் வேண்டும். இந்நிலை தனித்தமிழ் இயக்க வளர்ச்சியில் ஒரு தொய்வை உண்டாக்கியிருந்தது. அறிஞர்கள் பலரும் பலவகையான இலக்கிய முயற்சிகளிலும் வேறு பல அறிவாராய்ச்சிகளிலும், கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சிகளிலும் கருத்துகளைச் செலுத்தினரேயொழிய, மொழியியல் துறையில் முறையாக ஈடுபட்டு, ஒலியியல், சொல்லியல், ஒப்பீட்டியல், பன்மொழி இலக்கண அறிவு, மாந்த வரலாறு, நிலவரலாறு, முழுமையான தமிழ் இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி, திரவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டறிவு, கூர்மை வாய்ந்த இயற்கையான நுண்ணறிவு முதலியவற்றில் நிறைவுற விளக்கும்-மொழியியல் பேராசிரியர் ஒருவரை இருபதாம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரை காணமுடியவில்லை.

அதன்பின் இக்குறையை நிறைவு செய்யும்படி, பேரறிஞர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தோன்றினார். இவரின் 'ஒப்பியன் மொழிநூல்' முதல் மடலம்-முதற்பாகம் 1940-இல் வெளிவந்தது. அது வரலாற்று முறைப்படி தமிழ் மொழியின் தோற்றத்தையும், ஆரியர் வரலாற்றையும், திரவிடமொழிகளின் திரிபையும் ஆய்ந்தது. அதன்பின் அவர் எழுதிய சுட்டு விளக்கம், முதல் தாய்மொழி, திரவிடத் தாய், கட்டுரை வரைவியல், வேர்ச்சொல் கட்டுரைகள், தமிழர் திருமணம், தமிழ் வரலாறு, வடமொழி வரலாறு, தமிழர் வரலாறு, **The Primary Classical Language of the world**, 'வண்ணனை மொழிநூலின் வழுவியல்' முதலிய அரிய மொழியாய்வு நூல்களும், நூற்றுக்கணக்கான தமிழாராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும், தனித்தமிழ் இயக்கத்திற்கு நல்ல உரணாகவும், ஊற்றமாகவும் இருந்தன. இவருடைய சொல்-

லியல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஏராளமான புதுச் சொற்களைப் புணைய அடிப்படையாக விருந்தன என்பதை எவரும் மறுத்தல் இயலாது.

பாவாணரின் செம்மாந்த கருவி நூல்களைப் போல் வேறு நூல்கள் வெளிவரவில்லையாயினும், அறிஞர்கள் பலரால் அவ்வப்போது சில நூல்கள் எழுதப்பெற்று வெளிவந்தன. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகச் சார்பாக, சென்னை, தமிழ்ப் பாதுகாப்புக் கழகம், நீலாம்பிகையம்மையாரின் 'வடசொற்றமிழ் அகவரிசை'யைச் சிறு வெளியீடாக (1938) வெளியிட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, 'தமிழ்ச்சொற்களைப் பிழைநீக்கி எழுதும் முறை' 'மக்கட்பெயர் அகர வரிசை' 'தமிழ்நாட்டுப் பழமொழி அகரவரிசைச் சுருக்கம்' 'அழைப்பிதழ் எழுதுமுறை', 'உவமையகரவரிசை', 'மரபுத் தொடர் அகரவரிசை' 'இல்லப்பெயர் அகரவரிசை' முதலிய சிறுசிறு நூல்களை வெளியிட்டுப் பரப்பி, மக்களிடம் தூய தமிழ் உணர்வு பரவும்படி செய்தது.

பர். அ. சிதம்பரநாதனார், பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார் ஆகிய அவர்களின் பெருமுயற்சியால் சென்னைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடாக (1965) வந்த 'ஆங்கிலத் தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம்' என்னும் அகரமுதலியில் ஆயிரக்கணக்கான தூயதமிழ்ச் சொற்கள் கையாளப் பெற்றிருந்தன. அவற்றுள் சில எடுத்துக் காட்டுகள் :

Aerial—வான்கம்பி, **Argue**—சொல்லாடு, **Automobile**—தானியங்கி, **Bacteria**—நுண்மம், **Bakery**—அப்பமனை 'Ballocn—ஊதற்பை, **Carbon**—கரியம், **Cement**—பசைமண், **Chlorine**—பாசிகம், **Generator**—மின்னாக்கி, **heat**—நெஞ்சுப்பை, **hydrogen**—நீரகம், **ice**—உறைநீர், **lace**—வாரிழை, **nitrogen**—வெடியம், **Oxygen**—உயிரகம், **Metric**—பதினளவை முதலியன.

அறிஞர். கீ. இராமலிங்கனார், ஆட்சிச்சொல் அக-
வரிசை (1924), நகராட்சிமுறை (1954), தமிழ் ஆட்சிச்
சொற்கள் (1960), ஆட்சித் துறைத்தமிழ் (1968)—முதலிய
நூல்களை எழுதினார். நல்ல தமிழ் வளர்ச்சியில் அறிஞர்
பலரும் ஈடுபட்டனர். திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்
அடிகள் நல்ல தமிழ்ச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி வந்தார்.
மற்றும் அறிஞர்கள் க. வெள்ளைவாரணனார், மேலகரம்
நீ. கந்தசாமியார், பர்.மா. அரசமாணிக்கனார், பேரா.அ.
சிதம்பரநாதனார், துடிசைக்கிழார் அ. சிதம்பரனார், ந.மு.
வேங்கடசாமியார், கார்மேகனார், வரகுண பாண்டியனார்,
கல்வெட்டாராய்ச்சிப்புலவர் தி.வி. சதாசிவனார், உரை-
வேந்தர் பேரா. ஓளவை. சு. துரைசாமியார், பெருமழைப்
புலவர் தி.பொ. வே. சோமசுந்தரனார், அழகரடிகள் மே.வீ.
வேணுகோபாலனார், மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியார், பர்.சி.
இலக்குவனார், கா. அப்பாத்துரையார் பர்.மு. வரதராசனார்,
உறையூர் புலவர் இறையனார், மறைமலையடிகள் மகனார்
மறை. திருநாவுக்கரசு முதலியோர் தமிழ்மொழியைத்
திருத்தமாகவும் இலக்கண மரபு வழுவாமலும், பெரும்-
பாலும், பிறமொழிக் கலப்பின்றியும் நல்ல உரைநடை
வளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றனர். பர்.மு. வரதராசனார் தம்
“மொழி வரலாறு” என்னும் நூலில் “தனித்தமிழ் உண்-
டோ’ என (இலக்கணக் கொத்துரை. பாயிரம் 7) எழுப்பிய
வினாவே, பிற்காலத்தில் தனித்தமிழியக்கத்தை வளர்ப்பதற்-
குக் கரணியம் ஆயிற்று” என்றும், “தமிழ் இலக்கிய வர-
லாறு” என்னும் நூலில் “வடமொழி அறிஞர்கள் யார்-
யாரோ என்றோ செய்த தவறுகளின் விளைவுகள் இன்றும்
உள்ளன. அவர்களுக்கு அன்று இருந்த வடமொழியறிவு
பற்றிய செருக்கே, இன்று உள்ள தனித்தமிழ் வளர்ச்சி
வேகத்துக்குக் கரணியம் ஆயிற்று” என்றும் எழுதினார்.
அவர் நல்ல தமிழ் நடையில் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட புதினங்
களை எழுதிப் பொதுமக்களிடம் நல்ல தமிழ்நடை வளரத்

துணை நின்றார். அவர்தம் கதை நூல்களில் வரும் உறுப்பினர்கள் பெயர்களெல்லாம் நல்ல தமிழில் இயங்கின. சட்ட அறிஞர் மா. சண்முக சுப்பிரமணியனார் சில சட்டத்துறை நூல்களைத் தமிழில் எழுதினார். அவரெழுதிய நூல்கள் 'சட்டநூல்கள்', சட்ட இயல், குற்ற இயல், தீங்கியல் சட்டம், குற்றமும் தண்டனையும், சட்டத்தமிழ் முதலியனவாகும். புதுவை. புலவர் சுந்தர சண்முகனார் 'தனித்தமிழ்க் கிளர்ச்சி' எனும் செய்யுள் நூலை 1947-இல் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமிழறிஞர்கள் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், ம.பொ. சிவஞானம் முதலியவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அறிஞர் அண்ணாத்துரை, இரர். நெடுஞ்செழியன், மு. கருணாநிதி, அன்பழகன் போன்றவர்களும் நல்ல பேச்சு நடை வளரப் பெரிதும் துணை நின்றனர். இக் கழகத்தினரின் சொற்பொழிவுகளால், முன்னர் பெருவழக்காயிருந்த அக்கிராசனர், காரியதரிசி, பொக்கிஷதார், உபந்யாஸம், கரகோஷம், சபாஸ், நமஸ்காரம் முதலிய மேடைப் பேச்சுச் சொற்களெல்லாம் அடியோடு மறைந்து விட்டன. தமிழாசிரியர் வை. பொன்னம்பலனார் என்பவர் மாணவர்களிடையேயும், பொதுமக்களிடையேயும், தனித்தமிழிலேயே பேசியும் எழுதியும் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் ஆக்கமாயிருந்ததை எவரும் மறத்தற்கியலாது. வேலூர் மு. அண்ணல் தங்கோ என்பவர்தம் வாணன் முழுவதும் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக்காகவே பாடுபட்டு வந்ததும் குறிப்பிடத் தகுந்தது.

தூயதமிழ் வளர்ச்சியில் பாவேந்தர் பாரதிதாசனாரின் பங்கும் மிகத் பெரிதாகும். அவருடைய 'தமிழியக்கம்' என்ற அரிய பாடல் நூல் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக் கருத்துகளையே பெரிதும் கொண்டதாகும். 'தமிழுயர்ந்தால் தமிழ் நாடு தானுயரும்', 'இமயமலை போலுயர்ந்த ஒரு நாடும் தன்மொழியில் தாழ்ந்தால் வீழும்', 'நன்மொழிக்கு விடுதலை நல்கிட எழுந்திடு', 'தாய்ப்பாலில் நஞ்செனவே தமிழில்

வடமொழி சேர்த்தார்' தவிர்தல் வேண்டும், 'தமிழ்ப்புலவர் தனித்தமிழில் நாடகங்கள் படக்கதைகள் எழுதல் வேண்டும்', 'வாணிகர் தம் முகவரியை வரைகின்ற பலகையில் ஆங்கிலமா வேண்டும்? மாணுயர்ந்த செந்தமிழால் வரைக என அன்னவர்க்குச் சொல்லல் வேண்டும்', 'வடமொழியும் பிழைத்தமிழும் பெருகிவிட்டால், வருநாளில் தமிழ் அழியும், வடமொழி மேலோங்கும்', 'தமிழ் தழுவாச் சுவடிகளைத் தணல் தழுவவேண்டும் இனி,' என்பன போலும் நூற்றுக் கணக்கான பாடல் வரிகள் தமிழ்நாட்டு இளைஞர் உள்ளங்களிலும், மாணவர், ஆசிரியர் உணர்வுகளிலும் போய்க் கலந்து நல்ல தமிழ் உணர்வை எழுப்பின. அவர் முன்னாளில் வெளியிட்ட முதற் பதிப்பு நூல்களில் உள்ள வடமொழிச் சொற்களையெல்லாம் பின்னாளில், வெளியிட்ட மறுபதிப்புகளில் கூடிய வரையில் அகற்றித் தூய தமிழ் வழங்கச் செய்தார்.

மறைமலையடிகள் மருமகனார் திருவரங்கனாருக்குப்பின், தென் இந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் அமைச்சுப் பொறுப்பேற்று மேலாளுமை செய்த அவர் தம்பியார் திரு.வ. சுப்பையா (பிள்ளை) அவர்கள், அக் கழகத்தை மேலும், பல்வகையாலும் திறம் பெற நடத்தி, ஆயிரக்கணக்கான பஸ்துறை நூல்களையும் வெளிவரச் செய்ததுடன், புலவர்கள் பலருக்கும் ஊக்கமாகவும் ஆக்கமாகவும் இருந்து நல்ல தமிழை நாடொறும் வளர்த்து வந்தார்; வருகின்றார். அவரின் 'செந்தமிழ்ச் செல்வி'யிலும், கரந்தைத் 'தமிழ்ப் பொழி'லிலும், ஆயிரக்கணக்கான தனித்தமிழ்க் கட்டுரைகள் வெளிவந்தன; வருகின்றன.

ஆ. சில அடிப்படைச் சிக்கல்கள்:

மறைமலையடிகளாரின் கொள்கை வலித்தத்திற்கு ஆதரவாக இவ்வாறு அறிஞர்கள் பலராலும் ஆங்காங்கே, தாம் எழுதும் நூல்கள் வழியாகவும் பேசும் பேச்சுக்கள் வழியாக-

வும் பலவகையான கருத்தறிவிப்புகளும் சில செயல்களும் நடந்தனவே தவிர, அக்கொள்கையைத் தம் முழுவாழ்வு முயற்சியாக எடுத்துக் கொண்டு, அதை ஓர் இயக்கமாக மக்களிடம் பரப்பும் முயற்சியில் எவரும் ஈடுபடவில்லை. எனவே, அஃது ஓர் அரசியல் கட்சிபோல் இயங்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அக்கொள்கை பொதுமக்களை ஈர்க்கும்ளவிற்கு அத்துணைக் கவர்ச்சியுடையதாக இல்லை. அவ்வப் பொழுது ஏற்படும் கால, அரசியல் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப, தாங்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டியிருந்தாலும், செய்தித் தாள்களின் வலித்தத்தாலும், பிற வாடுலை, திரைப்பட, அமைப்புகளாலும், பொதுமக்கள் மொழிநிலையைப் பற்றி ஒன்றும் கவலைப்படாதவர்களாக, தங்கனையறியாமல் ஒரு பொது நிலை உருவாக்கத்திற்கே ஆட்பட்டு வந்தார்கள். எல்லா நிலைகளிலும் கலப்புத்தனமான ஒரு போங்கு நிலையே அவர்களிடம் இருந்தது. மற்றும் வாழ்க்கையின் அழுத்தமான பொருளியல் முயற்சிகளும், விடுதலை பெற்ற நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் ஆர்ப்பாட்டங்களும், மேலாட்டு நாகரிகக் கவர்ச்சியழுத்தமும், அவர்களைத் தங்கள் மொழி, கலை, பண்பாடு இவற்றில் தனிக்கவனம் செலுத்த முடியாதவர்களாக ஆக்கி வந்தன. எனவே, மொழியியல் முயற்சிகள் முதலில் படித்தவர்கள், மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், அரசு அதிகாரிகள் இவர்களிடையில் மட்டும் செயல்படுவதான ஓர் இயக்கமாக நடைபெற வேண்டுவதாயிற்று. அவ்வாறு மொழிக்கென மட்டும் ஓர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு, மதமும் அரசியல் சூழ்ச்சிகளும் வல்லாண்மை செலுத்தும் ஒரு நிலையில், அரசுப்பணியில் உள்ளவர்களும், ஆசிரியர்களும், படித்தவர்களும், செயலாற்ற அணியமாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் அரசினரின் பதவியமர்த்தத்திற்கும், பொருளீட்டங்களுக்கும் பிற வாழ்வியல் முயற்சிகளுக்கும் தங்களை ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருந்தார்கள். எனவே, மொழியியல் சார்ந்த தனித்தமிழ் இயக்கம் எந்-

நிலையிலும் வரையறுக்கப்பெற்ற ஓர் அமைப்பாகச் செயல்பட முடியவில்லை. மேலும் மொழி பற்றிய அறிவையும் உணர்வையும் பொதுமக்களுக்கோ, அலுவல்களில் ஈடுபட்டபடித்த பிறர்க்கோ ஏற்படுத்துவது அவ்வளவு எளிதாயில்லை. தக்க விளம்பரக் கருவிகளும், தனி முயற்சிகளும், பொருள் வலிவும், தொண்டு ஈடுபாடுகளும் அதற்குக் கட்டாயத் தேவைகளாக இருந்தன. வெறும் தமிழ் மொழியறிவும் இலக்கிய ஈடுபாடும் உள்ள புலவர்கள் பாங்கினின்று ஊற்றெடுத்த இவ்வியக்கம், நாட்டின் மற்ற நிலையில் உள்ளவர்களிடம் எவ்வகையிலும் போய்ப் பரவ முடிவதாக இல்லை.

மேலும், தனித்தமிழியக்கத்தை மக்களின் இடைநிலையில் உள்ளவர்களிடம் சென்று பரப்புவதற்கான அறிவும் ஆற்றலும் செயல் திறனும் பெரும்பாலான புலவர்களிடம் இருப்பனவாகக் கருத முடியாது. அவர்கள் வெறும் மொழியியல் ஆராய்ச்சியிலும், இலக்கியத் திறனாய்விலும் வரலாற்றிலுமே தங்கள் அறிவையும், முயற்சிகளையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவர்கள். அத்துடன், போதுமான ஆங்கில அறிவும், அறிவியல் தெளிவும் பெரும்பாலான தமிழ்ப் புலவர்களிடம் இருப்பதில்லை. பலதுறை அறிவியல் சொற்களை மொழி பெயர்ப்பதற்கும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவதற்கும் அறிவியலறிவு மிகமிகத் தேவையாக விருந்தது. வெறும் தமிழறிவோ இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சி அறிவு மட்டுமோ இந்த வகையில் பயனளிக்கா. இவற்றைக் கொண்டு, மக்களிடம் அல்லது நடுத்தர அறிவுள்ளவர்களிடம் தனித்தமிழியக்கத்திற்கு ஓர் உருப்படியான ஆக்கத்தைத் தேடிவிடமுடியாது. தனித்தமிழியக்கத்தை மக்களிடம் பரப்புவர்களுக்குப் போதிய மொழியியல் அறிவும், மொழி, இன வரலாற்று அறிவும், சொல்லாக்கத் திறனும், ஆங்கில அறிவும், அறிவியல் தெளிவும், மக்களின் அன்றாட அரசியல் பொருளியல் வேட்கைகளைத் தழுவி இக்கொள்

கையை அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லும் அல்லது எழுதிக்காட்டும் சொல்லாற்றலும், எழுத்தாற்றலும், ஊக்கமும் உழைப்பும், விடா முயற்சியும், ஊதியங்கருதாத் தன்மையும், உண்மையும், நடுநிலைமையும், இடர்களும் இழப்புகளும் நேர்ந்தவிடத்துச் சிறிதும் மன அசைவு கொள்ளாமல், கொள்கையில் உறைத்து நிற்கும் உரனும், போதிய பொருள் வலி, துணைவலி தேடிக்கொள்ளும் உலகியலறிவும் இன்றோரன்ன பலவும், கட்டாயத் தேவைகளாக இருத்தல் வேண்டும். மேலும், ஆட்சியதிகாரத் துணையின்றி எந்த ஒரு கொள்கையியக்கமும் உறுதியாக வெற்றியளிக்க முடியாதாகையால், இம்முயற்சி நடைபெறுங் காலத்தில், தமிழுணர்வுக்குப் பொருந்திய அரசு அமைப்பும் தேவையாக விருந்தது. இத் தேவைகளையெல்லாம் நிறைவு செய்வதற்கான ஒரு சூழல் தமிழகத்தில் அமைந்தது.

இ. அரசியல் மாற்றமும், தமிழ் வளர்ச்சி ஆக்கங்களும்:

இனி, மறைமலையடிகளுக்குப் பின், மக்களுக்கிடையில் தமிழ் உணர்வே சிறிது காலம் வளர்ச்சியின்றியிருந்தது. ஏனெனில், மறைமலையடிகள் காலத்திலேயே இந்தித் திணிப்பு முயற்சி நடந்தது. அதன் பின்னர் நாடு விடுதலை பெற்றபின் அனைவரும் இந்தி படிக்கத் தொடங்கினர். எனவே, தமிழ் பற்றி எவரும் அக்கறை கொள்ளவில்லை. தமிழ்ப் புலவர்களும் திரவிட இயக்கத்தவர்களும் மட்டும் இந்தி வந்தால் தமிழ் அழிந்து போகும் என்ற கவலையில் இந்தித் திணிப்புக்கு எதிராகக் கருத்தறிவித்துப் போராடி வந்தார்கள். பெரியாரும், பிற அரசியல் இயக்கங்களும் தீவிரமாகப் போராடிய நிலையில், இந்தித் திணிப்பு ஒருவாறு தணிந்திருந்தாலும், இந்தி என்றைக்கோ வந்துதான் தீரும் என்ற அச்சம் இருந்ததால், பெரும்பாலான மக்கள் இந்தியும் ஆங்கிலமுமே படிக்க விரும்பினர். இந்நிலை, அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1967-இல் பதவிக்கு வரும் வரை நீடித்திருந்தது. தி.மு.க

பதவிக்கு வந்தபின் சென்னை, தமிழ்நாடானது (1969). இந்தித் திணிப்புக்கு ஒருவாறு முட்டுக்கட்டையிடப் பெற்றது.

ஏற்கனவே இருந்த பேராயக் கட்சியரசு தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கச் சட்டம் (1956) கொண்டு வந்திருந்ததைத் தி.மு.க. அரசு நல்ல முறையில் அழுத்தமாகச் செயற்படுத்தியது. இந்தச் சூழ்நிலையில் தமிழ்வளர்ச்சிக்கு நல்ல ஆக்கங்கள் ஏற்பட்டன. தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இயல்பாகவே தமிழ்ப்பற்று மிக்கிருந்தது. அவர்களுக்கு இருந்த ஆரிய எதிர்ப்புணர்வால் தமிழின மொழி வளர்ச்சியில் அவர்கள் அதிக அக்கறையும் ஆர்வமும் காட்டினர். வடமொழி வெறுப்புணர்வும் அவர்களுக்கு இருந்ததால், அதிலுள்ள முன்னணித் தலைவர்கள் பலரும் தங்கள் பெயர்களைத் தூய தமிழில் மாற்றிக் கொண்டிருந்தனர். எனவே, இவர்கள் ஆட்சியிலமர்ந்த இந்தச் சூழ்நிலை தனித்தமிழ் இயக்க வளர்ச்சிக்கு மிக்க ஏற்றம் உடையதாக விருந்தது. அறிஞர்கள் பலர் நல்ல நூலாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அரசியல் கட்சி சாராத நடுநிலையுணர்ச்சியுள்ளவர்கள் தமிழ் வளர்ச்சியில் மிகுதியும் ஈடுபட்டனர். தமிழ் பயிற்சிமொழி ஆக்கப்பட்டது (1970). உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் மலேசியாவிலும் (1966), சென்னையிலும் (1968), பாரீசிலும் (1970), யாழ்ப்பாணத்திலும் (1974) நடந்தன. அரசு அதிகாரிகளின் பதவிப் பெயர்களுக்கெல்லாம் தமிழில் மாற்றப் பெற்றன. 'செகரடேரியட்' தலைமைச் செயலகம் ஆனது. 'ஆகாஷ்வானி' வானொலி நிலையம் ஆனது. 'போலீஸ் ஸ்டேஷன்' காவல் நிலையம் என்று பெயர் பெற்றது. சென்னையில் பல பகுதிப் பெயர்கள் நல்ல தமிழில் தெளிவாகவும் திருத்தமாகவும் வழங்கப் பெற்றன. பெயர்களுக்கு முன்னால் ஸ்ரீ போடுவதைத் தவிர்த்து, 'திரு' என்று போடுமாறு அரசு கட்டளை பிறப்பித்தது. 'தமிழ்நாடு டிரான்ஸ்-போர்ட்' 'தமிழ்நாடு போக்குவரத்துக் கழக'மாக மாறியது.

சென்னை 'சங்கீத நாடக சபா' 'தமிழ்நாடு இயலிசை நாடக மன்றம்' ஆனது. பொதுப் பழக்கச் சொற்கள் பல தமிழில் கொணரப் பெற்றன. அவற்றுள் கீழே சில சொற்கள் எடுத்துக்காட்டுக்காகத் தரப்பெறுகின்றன.

Manager — மேலாளர்	Supervisor—மேற்பார்வையாளர்
File—கோப்பு	Typewriter—தட்டச்சுப்பொறி
Inspector—ஆய்வாளர்	Casual Leave—நேர்ச்சிவிடுப்பு
Examiner—தேர்வாளர்	Moore Market—மூர் அங்காடி
Driver—ஓட்டுநர்	Conductor—நடத்துநர்
Tender—ஒப்பந்தப்புள்ளி	Quatation—விலைப்புள்ளி
Election—தேர்தல்	Bus—பேருந்து
Assistant—உதவியாளர்	Engineer—பொறியாளர்
Transport—போக்குவரத்து	Nomination—வேட்பு
Department—துறை	Record—ஆவணம்
Secretary to govt.—அரசுச் செயலர்	
Super Market—சிறப்பங்காடி, பேரங்காடி	
Telephone Exchange—தொலைபேசித் தொடர்பகம்	
Post office—அஞ்சலகம் (தபாலாபீஸ் போனது)	
Employment Exchange—வேலை வாய்ப்பகம்	
Superintendent—கண்காணிப்பாளர்	

இவைபோல் நூற்றுக்கணக்கான தூயதமிழ்ச் சொற்கள் ஆட்சி வளம் பெற்றன. இதனால் மக்களிடையில் மெல்ல மெல்ல நல்ல தமிழுணர்வு வீறு பெற்றது. அடங்கிக் கிடந்த இந்தித் திணிப்பு முயற்சிகள் நடுவணரசின் மாறுபட்ட போக்கால் மீண்டும் தலையெடுத்தபொழுது, 1965-ஆம் ஆண்டு பொதுமக்கள் சார்பில் தமிழ்மொழி காக்கக் கிளர்ந்தெழுந்த பெரும் போராட்டமே இதற்குச் சான்றாகும். இந்த விளைவுகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக 1959-இறுதியிலேயே முற்றும் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக்-கெனவே தோன்றியிருந்த 'தென்மொழி இயக்கம்' ஒரு

பெருங்கரணியமாகும். எனவே, அவ்வியக்கம் பற்றிச் சில நிலைகளைச் சுருக்கமாகவேனும் தெரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். (விரிவான விளக்கத்தை முன்னர் குறிப்பிடப் பெற்ற நூலிற் காண்க).

ஈ. தென்மொழி இயக்க முயற்சிகள்:

தூய தமிழ் வளர்ச்சியில், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடான 'செந்தமிழ்ச் செல்வி'யினதும், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான 'தமிழ்பொழி'யினதும் பங்கு பேரளவில் இருந்ததேனும், இவ்விரண்டு இதழ்களும் புலவர்கள் நடுவிலேயே புழக்கம் கொண்டிருந்தன. பொது மக்களிடையில் அவற்றிற் கீடுபாடில்லே. எண்ணிக்கையிலும் அவை ஆயிரத்துக்கும் குறைவான படிக்களே அச்சிடப் பெற்றன. அடிகளாரின் 'அறிவுக் கடல்' அக்காலத்தில் நூற்றைம்பதுக்கும் குறைவான படிக்களே வெளியிடப் பெற்றன. மேலும், 'செல்வியும்', 'பொழிலும்' இலக்கிய இலக்கண வாழ்வியல் துறைகளைப் பற்றியே கருத்துச் செலுத்தின. அறிவியல் துறையில் கோவைக் 'கலைக்கதிர்' ஒன்று மட்டுமே தமிழுக்குழைத்தது. எனினும் இம்முன்றிலும் முழுக்கவும் தனித்தமிழ் கையாளப் பெறவில்லை. ஆண்டுப் பெயர்கள், மாதப் பெயர்கள், பட்டப் பெயர்கள், தலைப்பெழுத்துகள் முதலியனவும் இடையிடையில் பல சொற்களும் வட சொற்களாகவே இருந்தன.

இந்நிலையில், 1959-ஆம் ஆண்டு இறுதியில் முற்றும் தனித் தமிழுக்கென்றே 'தென்மொழி' என்ற தூய தனித் தமிழிதழ் நெல்லிக்குப்பத்தில் 'பெருஞ்சித்திரனூரால்' தொடங்கப் பெற்றது. ஈராண்டுகளுக்குப்பின் அது கடலூருக்கு மாற்றப் பெற்றது. ஆசிரியர் நடுவணரசுப் பணியிலிருந்து கொண்டே அவ்விதழை வெளிப்படுத்தியதால், பலவகை இடர்ப்பாடுகளுக்கும் இடையில் அது நின்று நின்று

வந்து கொண்டிருந்தது. 1962-இலிருந்து இன்றுகாறும் அதன் இயக்கம் செப்பமுற்றது. அதன் பேரளவு எண்ணிக்கை ஐயாயிரம். பின் பலவாறான இழப்புகளுக்கிடையிலும் அரசுத்துறை நடவடிக்கையினாலும் அதன் எண்ணிக்கை ஈராயிரமாகக் குறைந்தது. அவ்விதழ் தாளிகைத் துறைகளிலும் தனித்தமிழ் வளர்ச்சித் துறையிலும் பெரும் பணி செய்தது. வெளிநாட்டிலும் அதற்குப் பல்லாயிரக் கணக்கான அன்பர்கள் இருந்தனர். தென்மொழிக்கு மலேசியா, சிங்கப்பூர், அமெரிக்கா, கனடா, பிரான்சு, இங்கிலாந்து, இலங்கை, தென்னாப்பிரிக்கா முதலிய பல நாடுகளில் உறுப்பினர்கள் அமைந்தனர். 1967-இல் அவ்விதழோடு 'தமிழ்ச்சிட்டு' என்னும் சிறுவர் இதழும் அச்சிடப் பெற்று வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ்விதழால் மாணவர்களுக்கிடையிலும் ஆசிரியர்களுக்கிடையிலும் பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தங்கள் பெயர்களைத் தனித்தமிழ்ப் பெயர்களாக வைத்துக் கொண்டனர்; பேச்சிலும் எழுத்திலும் தூயதமிழ் நடையைக் கையாண்டனர். நாளடைவில் தென்மொழி ஓர் இயக்கமாகவே இயங்கியது. தென்மொழி படிப்பவர்கள் ஆங்காங்கே ஒன்றாக இணைந்து ஓர் இயக்கமாகவே செயல்பட்டனர். 1965-இல் நடந்த இந்தியெதிர்ப்பில் தென்மொழி பெரும்பங்கு ஆற்றியது. அதன் கரணியமாக அதன் ஆசிரியர் இரண்டு மாதம் சிறையிடப் பெற்றார். அதன் பொருட்டு அவர் அரசுப் பணியினின்று நீக்கப்பெற்று, முழு நேரமும் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளிலேயே ஈடுபட்டார். தென்மொழியில் இலக்கண இலக்கியக்கட்டுரைகள் மட்டுமன்றி, அறிவியல் கட்டுரைகள் ஏராளமாக வெளி வந்தன அறிவியல் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அத்துறைச் சொற்களைத் தூய தமிழில் மொழி பெயர்த்துக் கட்டுரைகள் எழுதினர். வெறும் மொழிவிடுதலைக்கு மட்டும் அவ்விதழ் பாடுபடாது

இனவிடுதலைக்கும் அது பாடற்றியது. மொழிப் பேரறிஞர் ஞா. தேவநேயப் பாவாணரின் கட்டுரைகளைத் தென்மொழி தொடர்ந்து வெளியிட்டது. அவரைப் பற்றியும் அவர் ஆராய்ச்சித் திறனைப் பற்றியும் மக்களுக்கு முறையாக வெளிப்படுத்தியது தென்மொழியே எனின் அது மிகையாகாது. பாவாணர் மொழியாராய்ச்சி தடைப்படக் கூடாது என்பதற்காகப் பொருட் கொடைத் திட்டத்தின் வழி ஒரு கணிசமான தொகையைத் திரட்டி (1963-இல்) நன்கொடையாகத் தந்தது அவரின் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி வெளியீட்டுக்கென, நிறைவான திட்டம் ஒன்றைத் தீட்டி, அவருக்குத் தொடர்ந்து பொருள் வரும்படி வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது. பின்னர் அத்திட்டம் அன்றிருந்த தமிழக அரசால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது. பாவேந்தர் குடும்பம் அரசினரால் கவனிக்கப் பெறாமலிருந்தபொழுது, தென்மொழி அக்குடும்பத்திற்கும் ஒரு பெருந்தொகை நன்கொடையாகத் திரட்டியளித்தது (1967-68). முன்னைய இந்தியெதிர்ப்பு மறவர் ஈழத்தடிகளின் இறுதிக் காலத்தில் தென்மொழி அவருக்கும் ஓரளவு நன்கொடை திரட்டியளித்தது. (1969-70)

உ. வளர்ச்சி விளைவுகள்

தென்மொழியால் உணர்வூட்டப்பெற்ற தனித்தமிழ் அன்பர்களையெல்லாம் ஒன்று திரட்டிப் பாவாணர் தலைமையிலும் பெருஞ்சித்திரனார் செயன்மையிலும் உலகத் தமிழ்க் கழகம் (1968) ஒன்று தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. தமிழ் நாடெங்கிலும் அதற்குக் கிளைகள் அமைந்தன. 1969-இல் பறம்புகு குடியிலும், 71-இல் மதுரையிலும், 78-இல் சென்னையிலும் அக்கழகம் மாநாடுகளை நடத்தியது. பாவாணரின் தமிழ் ஆராய்ச்சித்துறை நூல்களும், பெருஞ்சித்திரனாரின் தனித்தமிழ் இலக்கிய நூல்களும் பல்லாயிரக் கணக்கில் மக்களிடம் பரவித் தனித்தமிழ் உணர்வைப்

பேரளவில் வளர்ச்சியுறச் செய்தன. தென்மொழி 1974-இல் சென்னைக்கு மாற்றப்பெற்றது. அதன் ஆசிரியர் 74-இல் சிங்கை-மலேசியப் பகுதிகளுக்கு மூன்று மாதம் சுற்றுச் செலவு செய்து, நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட கூட்டங்களில் தனித்தமிழில் பல்வேறு தலைப்புகளில் சொற்பொழிவாற்றித் திரும்பினார். 78-இல் இலங்கை சென்று பதினான்கு நாட்கள் தொடர் சொற்பொழிவு செய்து மீண்டார். தமிழகமெங்கணும் உள்ள கல்லூரிகள், பள்ளிகள், மன்றங்கள், கழகங்கள் இவற்றிலெல்லாம் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக நூற்றுக்கணக்கான தலைப்புகளில் தூயதமிழ்ச் சொற்பொழிவுகள் செய்தும், நூற்றுக்கணக்கான தனித்தமிழ்த் திருமணங்களை நடத்தியும், மூலைமுடுக்கெல்லாம் தனித்தமிழுணர்வு கிளர்ந்தெழும்படி செய்தார்; செய்தும் வருகிறார். பாவாணரின் நூல் வெளியீடுகளாலும், பெருஞ்சித்திரனரின் நூல்கள், தென்மொழி. தமிழ்ச்சிட்டு வெளியீடுகளாலும், சொற்பொழிவுகளாலும் ஆங்காங்கே பல்லாயிரக்கணக்கான அன்பர்களும் மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் தனித்தமிழ்ப்பற்றாளர்களாக மாறி வருகின்றனர். பல நூற்றுக்கணக்கான மன்றங்களும், கழகங்களும் ஆங்காங்கே தோற்றுவிக்கப் பெற்றுத் தனித்தமிழ் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் புன்செய் புளியம்பட்டி மறைமலையடிகள் மன்றம், அவனாசி, திரு. வி. க. மன்றம், கோவை, சேரர் கொற்றம், ஆலாந்துறை, தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், காரைக்குடி, தமிழியக்கப் பாசறை, நெல்லைத் தமிழ் மன்றம், பாளையங்கோட்டை, தனித்தமிழ்க்கழகம், புதுவைத் தனித்தமிழ்க் கழகம், சேலம் முத்தமிழ்க் கூடல், திருப்பூர் தமிழிலக்கியப் பேரவை, பல்லடம் திருக்குறள் மன்றம், திருவாரூர் இயற்றமிழ்ப் பயிற்றகம், ஈப்போ, பாவாணர் தமிழ் மன்றம், சிங்கை இலக்கியக் கலைக் மன்றம், நெய்வேலி உலகத்தமிழ்க் கழகம், பாவாணர் தமிழ்க் குடும்பம், புதுக்கோட்டை பெருஞ்சித்திரனார் படிப்பகம், வெங்காலூர்

உ.த. கழகம், தாராபுரம் தமிழ்க்கலைமன்றம், ஏரல், கொற்கைத் தமிழ் மன்றம், திருவெறும்பூர் நற்றமிழ்ப் பேரவை, வெங்காலூர் மறைமலையடிகள் நூல் விற்பனையகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தனித்தமிழ் இயக்கம், திருச்சி இளங்கோ பொத்தக நிலையம் இன்னும் பல ஊர்களில் உள்ள உலகத் தமிழ்க் கழகக் கிளைகள் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன. புன்செய்ப்புளியம்பட்டி மறைமலையடிகள் மன்றத்தினர், மறைமலையடிகள், பாவாணர், பாவேந்தர், திரு வி.க. ஆகியோரின் பொன்மொழிகள் அச்சிட்ட அஞ்சலட்டை, உள்நாட்டு உறைகள் ஆகியவற்றைப் பரப்பித் தனித்தமிழுணர்வையும் அறிவையும் தொடர்ந்து ஊட்டி வருவதும், இலவயத்தமிழ் வகுப்பு நடத்தி வருவதும், தென்மொழிக்கும் பாவாணர்க்கும் நன்கொடை நல்கியதும், பாவாணர் நூல்களை அச்சிட்டுப் பரப்பியதும், அம்மையப்பர் கோயிலொன்றைக் கட்டுவித்துத் தூய தமிழில் வழிபாடு, திருவிழா முதலியவற்றை நடத்துவிப்பதும், அக்கோயிலில் உள்ள இறைவர் பெயர்களைத் தூய தமிழில் எழுதுவித்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கன. அதுபோலவே 1975 முதல் நெய்வேலி உ.த.க ஆண்டுதோறும் தனித்தமிழில் நாள்காட்டிகள் அச்சிடுவித்து விற்பனைக்குத் தருவதும் சிறந்த தனித்தமிழ் வளர்ப்பு நிகழ்ச்சியாம். இக்கால் (1981) கோலார் தங்கவயல் உ.த.க. முன்னதினும் சிறந்த முறையில், தமிழ் நாள்காட்டியை அச்சிடத்தொடங்கியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. பாளையங்கோட்டை, தனித்தமிழ்இலக்கியக் கழகம் ஆண்டுதோறும் கட்டுரைப் போட்டி வைத்துத் தனித்தமிழில் நூல்கள் எழுதச் செய்து, அவற்றுள் சிறந்ததற்குப் பரிசும் சுழற்கோப்பையும் வழங்குவது சிறப்பான நிகழ்ச்சியாம். திருவாரூர் இயற்றமிழ் பயிற்றகம் புலவர் வகுப்பு நடத்தியும் திரு.வி.க. சிலை திறப்புச் செய்தும் பொதுமக்கள் அறிவதற்கெனத் தனித்தமிழில் சிறுசிறு நூல்களை வெளியிட்டு உரிய தொண்டு செய்து வருகின்றது.

'தென்மொழி' 'தமிழ்ச்சிட்டை'த் தொடர்ந்து ஆங்காங்கே பல தனித்தமிழ் இதழ்கள் தோற்றுவிக்கப் பெற்றன. மதுரை பேரா. தமிழ்க்குடி மகன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'அறிவு', புலவர் இறைக்குருவனார் அவர்களின் 'பாவை' 'வலம்புரி', சென்னை செ. பன்னீர்ச்செல்வம், உலகமுதல்வி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட 'தமிழம்', இலக்குவனார் அவர்களின் 'குறள்நெறி', காரை. இறையடியான் அவர்களின் 'பூஞ்சோலை', சென்னை, பாவலர் மு. மகிழரசன் அவர்களின் 'வல்லமை', சேலம். தி.வை. சொக்கப்பனார், புலவர். சின்னாண்டார் அவர்களின் 'முதன்மொழி', புலவர். வி.பொ. பழனிவேலனார் அவர்களின் 'மாணுக்கன்', மதுரை. க.வெ. நெடுஞ்சேரலாதன் அவர்களின் 'தீச்சுடர்', த.ச. தமிழனின் 'தமிழோசை', புதுவை அருளி அவர்களின் 'தமிழ்ப்பறை', தஞ்சை இசையறிஞர் சுந்தரேசனார் வெ.மு. பொதியவெற்பன் அவர்களின் 'நித்திலம்', புதுவை மன்றவாணனின் 'நெய்தல்' சென்னை, ஓவியப்பாவலர். மு. வலவன் அவர்களின் 'வண்ணச்சிறகு', தரங்கை-பன்னீர்ச் செல்வன் அவர்களின் 'வேந்தம்', கோவைத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி வெளியீடான 'தொழில் நுட்பம்', பழனி மணிமுத்து அவர்களின் 'தமிழ்ச்சுடர்', சென்னை, ந. அரண முறுவலின் 'தமிழியக்கம்', வெங்காலூர் உ.த.க.-வின் 'மீட்போலை', முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றுள் பல, சிலகாலம் நடந்து இடை நின்று போயின. சில தொடர்ந்து நடந்து வருகின்றன.

தனித்தமிழ்க் கொள்கையை ஏற்று இக்கால் அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், தமிழன்பர்கள் பலரும் ஆங்காங்கே எழுதியும் கூட்டங்களில் பேசியும் வருகின்றனர். அவர்களுள் முகாமையானவர்கள் சிலர் : பேரா. வ. சுபமாணிக்கனார், பேரா. தமிழ்க்குடிமகன், புலவர். இறைக்குருவனார், புலவர். இரா. இளங்குமரன், தென்மொழி மறை. நித்தலின்பனார், தென்மொழி ந. முத்துக் குமரனார், தென்மொழி

ப. துரையாசன், தென்மொழி, ந. இளமாறன், த. ச. தமிழனார், இராவணன், தமிழ்ப்பன், பேரா. இரா. இளவரசு, பேரா. பர். மெ. சுந்தரனார், பேரா. கோ. நிலவழகனார், பேரா. தி. வை. சொக்கப்பனார், பேரா. ம. இலெ. தங்கப்பனார், பாவிசைக்கோ, பேரா. கு. வெ. கி. ஆசான், பேரா. இரா. மதிவாணனார், பேரா. க. ப. அறவாணனார், செங்கை. செந்தமிழ்க்கிழார், செங்கைப்பொதுவன், புலவர். தி. நா. அறிவுஒளி, குடந்தை. கதிர். தமிழ்வாணனார், பேரா. கு. பூங்காவனம், பேரா. பசுபதி, பேரா. ம. இரா. பூபதி, பேரா. தாயம்மாள் அறவாணன், பேரா. வி. மு. சோமசுந்தரனார், புலவர். வி. பொ. பழனிவேலனார், பாவலர். பாலசுந்தரனார், புலவர். மி. மு. சின்னாண்டார், பேரா. வீ. இராசமாணிக்கனார், நீ. தங்கவேலனார், குமர. தன்னொளியன், பேரா. மு. சதாசிவம், பேரா. வீ. ப. க. சொல்லழகனார், புலவர். ச. சிவசங்கு, புலவர். அ. நக்கீரனார் சிவத்திருமணி பேரா. ப. ச. மணியம், பேரா. பா. வளனரசு, திரு. சி. ச. மணி, வேலா. அரசமாணிக்கனார், புலவர். க. தமிழமல்லன், தமிழார், ப. அருளி, மருத்துவர் கோவிந்தனார், புலவர் மருதவாணன், பேரா. தே. உலூர்து, புலவர் செ. இராசு, புலவர். பொன் முகிலன், 'பிராமணீயம்' ஆசிரியர். சோ. தமிழ்மகன், அரங்க. தமிழ்மணி, மின்பாறை. கி. பாலு, சி. அரசிறைவன், இறை மகிழ்நன், நா. எழில்-மகிழ்நன், வெங்காலூர் முத்துச்செல்வன், த. அறவாழி, க. குழந்தைவேலன், இரா. அருட்குவை, இரா. பாவாணன், புலவர். இல. மா. தமிழநாவன், சிங்கப்பூர், தமிழ்முரசு ஆசிரியர் மெ. சிதம்பரனார், பாவாடைச்சாமி, பாவலர். முல்லைவாணன், பாவலர். பொன் அன்பரசன், இறைவாணன், பாவலர். பரணன், ஈப்போ, பாவாணர் மன்ற அமைப்பாளர் பாவலர் சா. சி. சுப்பையா, பாவலர். எல்-லோன், பொன்னரசன், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத் தலைவர் இரா. ந. வீரப்பன், இலங்கை பண்டிதர். கா. பொ.

இரத்தினம், இங்கிலாந்து முரு. குழ. வீரசிங்கம். அரங்க-
முருகையன் முதலிய நூற்றுக்கணக்கானவர். (நூலுள் அனை-
வர் பெயர்களும் குறிக்கப்பெறும்)

இனி, சிறந்த தனித்தமிழியக்கத் தொண்டர்களாக
நாடோறும் கருத்துப்பரப்பல் செய்யும் மெய்யன்பர்கள்
ஆயிரக்கணக்கில் உளர். அவர்கள் அனைவரின் பெயர்களையும்
இக்கட்டுரையில் குறித்தல் இயலாது. முகாமையான சிலர்
மட்டும் இங்குக் குறிக்கப் பெறுவர். (மற்றவர் நூலுள் குறிக்
கப்பெறுவர்) தென்மொழி. ப. முருகவேள், புலவர். ந. அ.
அண்ணாமலை, கொட்டமிட்டா புலவர். மு. ஆறுமுகம், தென்
மொழி, கோ. நக்கீரன் திருமால்பேறு, மா. செ. தமிழ்மணி,
த. வளங்கேர், அரிமா மகிழ் கோ, கந்த கண்ணன், த. தமிழ்த்-
தென்றல், அடல் எழிலன், பொற்செழியன், வை. தமிழ்க்-
குமரன், நடுப்பட்டி, மு. வ. பரமசிவம், திருச்சி, இரா. மகிழ்-
நன், குழந்தை ஈகவரசன், நாவை. சிவம், புலவர். கருவூர்
பாரி, பாவை. நடவரசன், சி. வெ. தமிழ்மாணிக்கம், மாரி.
விசுவநாதன், கி. பெருமாள், பாவலர். தமிழ்க்குமரன், பாரி
மணியம், மா. அரசு, மும்முடி முகிலன், அருள் இறைவோன்,
சோ. ஆற்றலரசு, அறிவன் அன்பு மலர், த. அன்பழகன்
த. சின்னத்துரை, வீ. செ. வேலிறையன், இரணியன், துரை-
மடங்கன், கல்லை, பெருஞ்சித்திரன், பொன்-மணிமொழி,
மு. பொன்னவைக்கோ, மா. பூங்குன்றன், மா. பொழிலன்
முதலியோராவர்.

பாவேந்தரின், 'தணிப்பரிதாம் துன்பமிது தமிழகத்தின்
தமிழ்த்தெருவில் தமிழ்தானில்லை' என்ற கருத்தைக் கண்டு
நொந்து, தனித்தமிழ் இயக்கத்தார் அக் குறையைப் போக்க
அரிய முயற்சிகள் பல செய்தனர். இவ்வகையில், கோவை
தென்மொழி மறை நித்தலின்பனார், தென்மொழி இளமாறன்
ஆலாந்துறை, தமிழாசிரியர் ந. இரா. தமிழ்வேள் முதலி-
யோர் முயற்சியால், கோவை நகரில் விளம்பரப் பலகை

தமிழ்ப்படுத்த முயற்சிகள் மிகச் சிறப்பாக நடந்துள்ளன. அங்கு உள்ள பெரும்பாலான விளம்பரப் பலகைகள் தூயதமிழில் இன்றும் விளங்குவது, நல்ல தனித்தமிழ் வளர்ச்சியைக் காட்டுவதாகும். சான்றாகச் சில பெயர்ப்பலகைகளின் தூய தமிழ் வரைவுரைகள் கீழே தரப்பெறுகின்றன.

Dry Cleaners—உலர்சலவையகம்	Hotel—உணவகம்
Teenage Bazaar—பதினகவைஅங்காடி	Bakery—அடுமனை
'Biryani' Hotel—புலவு உணவகம்	Tailors—தையலர்
Knitting Company—பின்னல் குழுமம்	Biscuit—மாச்சில்
Dress Land—ஆடை உலகம்	Cake—அணிச்சல்
Fabrlics—தறிப்பொருள்கள்	Elastics—நீட்டிழைகள்
Hoisery Mills—உள்ளுடை ஆலை	Bread—பிசையப்பம்
Bombay Dying—பாம்பே வண்ணகம்	Canteen—அருந்தகம்
Coffee House—குளம்பியகம்	Lodge—தாவளம்
Chit Funds-சீட்டுக்குவையம்	Machanicals-பொறிவகையம்
Fancy Sarees — புனைவழகுச் சேலைகள்	
ginning factory — பஞ்சரவைத் தொழிற்சாலை	
Readymade Hall — அணிய ஆடைக்கூடம்	
காதிவஸ்திராலயா — கைந்நூல் ஆடையகம்	
Sound Service — ஒலிப்பெருக்கி அகம்	
Machinery Mart — பொறிவகைச் சிற்றங்காடி	
Electronic Components — மின்னணுவியல் பகுதிப்	
	பொருள்கள்
Lorry Transport — சரக்கியங்கிப் போக்குவரத்து	
Finance Corporation — கடனுதவி இணையம்	
Ice Factory — பனிக்கட்டித் தொழிலகம்	
Timber Mart — வெட்டுமரச் சிற்றங்காடி	
Rolling Shutters — சுருட்டுக்கதவுகள்.	

இதுபோலும் விளம்பரப் பலகைத் தமிழ்ப்படுத்த முயற்சிகள் புதுவைத் தனித்தமிழ்க் கழகத்தினராலும்,

புதுச்சேரி தமிழ்க் காவற் குழுவாலும் மேற்கொள்ளப்-
பெற்று, ஆங்குள்ள பெரும்பாலான விளம்பரப் பலகைகள்
தூயதமிழில் இயங்கும்படி செய்யப்பெற்று உள்ளன. மற்-
றும் மதுரையிலும் சிவகாசியிலும் இதுபோலும் முயற்சிகள்
மேற்கொள்ளப் பெற்று வருகின்றன.

இனி, கடந்த சில ஆண்டுகளில் தனித்தமிழில் இலக்-
கியங்களும், நூல்களும், பெரிய அளவில் வெளிவந்துள்ளன.
பாவாணர் தூய தனித்தமிழில் இருபத்தைந்துக்கு மேற்-
பட்ட ஆய்வு நூல்கள் எழுதியுள்ளார். பெருஞ்சித்திரனார்
பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட பாவியல் நூற்களும், உரைநடை
நூற்களும், எழுதியுள்ளார். புலவர், இரா. மதிவாணன்,
'இலெழரியா முதல் அரப்பா வரை', 'தமிழ்வளர்ச்சி',
சாதிகளின் பொய்த்தோற்றம், முதலிய பத்துக்கு மேற்பட்ட
நூல்கள் எழுதியுள்ளார். புதுவைத் தனித்தமிழ்க்கழக
அமைப்பாளரும் செயலரும் ஆகிய க. தமிழமல்லன் 'தனித்-
தமிழ்' வரலாறு என்றொரு சிறு நூல் எழுதியுள்ளார்.
கோவை, தமிழ்மகன் என்பார், பிராமணீயம் (1974) என்ற
அரிய வரலாற்று நூலைத் தூய தனித்தமிழில் எழுதி வெளி-
யிட்டுள்ளார். ஓவியப்பாவலர் வலவன் 'தமிழ் வளர்த்த
சான்றோர்கள்' என்றொரு நூலைத் தூய தமிழில் வெளியிட்-
டுள்ளார், பொதுவுடைமை அறிஞர் வெங்காலூர் 'குண'
(குணசீலன்) தூய தனித்தமிழில் 'மார்க்சிய இயங்கியல்'
'சாதியத்தின் தோற்றம்,' 'தமிழர் மெய்யியல்' முதலிய
நூல்களை எழுதியுள்ளார். பாம்பூர் முத்துக்குமரனார் பெருஞ்-
சித்திரனாரின் தனித்தமிழ்ப் பாடல்கள் பலவற்றையும், சில
நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். வர-
லாற்றுகிரியர் பேரா. கோ. தங்கவேலனார் அவர்கள் 'தமிழ்
நில வரலாறு' என்றும் அரிய, அறுநாறு பக்க வரலாற்று
நூலைத் தனித்தமிழிலேயே எழுதியிருப்பதும், அது தமிழ்-
நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனத்தினரால் வெளியிடப் பெற்-
றிருப்பதும் மகிழ்ச்சியுடன் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதில்

ஏராளமான தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. திருவாரூர் இயற்றமிழ்ப் பயிற்றக இயக்குநர் புலவர். த. ச. தமிழனார் தனித்தமிழில் 'தமிழ்நூல்' (1972) என்றோர் இலக்கணநூல் உட்படச் சிலநூல்களை எழுதியுள்ளார். 'குண' எழுதிய பொதுவுடைமை நூலான மார்க்சிய இயங்கியல் பயன்படுத்திய தூய தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் சில, Alcohol—வெறியம், Correx—புறணி, Crystal—படிமம், Dictatorship—வல்லாண்மை, Ether—விண்மம், Fossil--தொல் எச்சம், Gas—வளி, Helium—கதிரகம், Insulin—கணைய நீர்மம், Nebula—ஒளிமுகில், Rador—கதிரம் முதலியன.

அரசுத் துறையில் புலவர் அ. நக்கீரன் என்பார் நல்ல தனித்தமிழ் உணர்வினர்; கொள்கையினர். அவர் தமிழக அரசின் கீழ் உள்ள அரசுப் பாடநூல் வெளியீட்டு நிறுவனத்தில் பணியாற்றுவவராக இருப்பதால், அரசுப் பாடநூல்கள் வெளியீட்டில் கூடியவரை, தூய தனித்தமிழ்ச் சொற்களைப் பாடநூல்களில் கையாண்டு வருகின்றார். 'தமிழம்' ஆசிரியர் செ. பன்னீர்ச்செல்வம் அவர்கள் நடுவணரசில் அஞ்சல் துறையில் ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரியாகப் பணியாற்றி வருகிறார். அவர் அத்துறை வெளியீடுகளை வாய்ப்புக் கிடைக்கும்பொழுது நல்ல தனித்தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்து வருகிறார். சான்றாக அவரால் 1975-இல் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கப் பெற்ற கிளை அஞ்சல் அலுவலக (Branch Post Office) விதிகள் என்னும் நெறிமுறை நூலில், அஞ்சல் அட்டைகள், முத்திரை, அஞ்சலுறை, திறவுகோல், இலாஞ்சனை (அடையாள முத்திரை), பதிவுக் கடிதம், சேமிப்புச் சான்றிதழ் (Savings Certificate), பணவிடைத்தாள், உருப்படி (Article) கொடுப்பனைச் சான்று (Acknowledgement), முகப்பு வரிச்சீட்டு, பதிவுப்பட்டி, சிப்பப்பட்டி, காப்புறுதி உருப்படி (Insurance Article) வைப்பீட்டாளர் (Depositor), வாடுவிப் பெட்டி உரிமம் (Radio Licence),

ஒப்படைப்பு (Delivery) கையேடு (Hand Book), காப்புப் பேழை, கண்காணிப்பாளர் (Superintendent), விலை கொடுப்புப் பணவிலை (Value payable Money Order), ஆவணங்கள் (Documents), தீர்வை அலுவலர் (Customs officer), பணித்துறை (Service), பதிவுப் பட்டி (Registered receipt), கட்டளைப் புத்தகம் (Order Book) சொந்தம் பிணையம் (Personal Surety), படிவம் (form), உயிர் காப்புறுதி (Life Insurance), கரித்தாள் (Carbon Paper) அஞ்சற்பெட்டி (Post Box), கீழ்நிலைத் தேர்வுப்படிநிலை (Lower Selection grade), அளவீட்டு ஊதியம் (Time scale), பலகணி ஒப்படைப்பு (Window delivery], விலை கொடுப்பு உருப்படி (Value Payable Article), ஒப்படைப்பு முகவாண்மை (Delivery Agent), அயல்நாட்டுக் கடிதம் (Foreign letter), வானஞ்சல் (Air Mail) கோரப் பெறாத உருப்படி (unclaimed article), அன்றாடக் கணக்கு (Daily account) சுங்கத் தீர்வை (Customs Duty), ஓய்வூதியம் (Pension), தரகு (Commission) திரள் குவிக்காலக் குறிப்பீட்டு வைப்புக் கணக்கு (Cumulative Time Deposit) பிழைப் புத்தகம் (Error Book) முதலிய நூற்றுக்கணக்கான தூய தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பெற்றுள்ளன. அவர் முயற்சி பெரிதும் பாராட்டுக்குரியது.

மற்றும், பண்ணையவறிஞர் குடந்தை ப. சுந்தரேசனார் தூய தமிழில் இசை நுணுக்கங்களை நூல் வடிவில் வெளியிட்டு வருவதும், அவற்றைப்பற்றி நூற்றுக்கணக்கான சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கன. இவர் 'முதலைந்திசைப்பண்கள்', 'இசைத்தமிழ்ப் பயிற்சி நூல்' முதலியவற்றை வெளியிட்டுள்ளார். தமிழிசைப்பண்களின் பெயரடைவை நூற்றுக்கணக்கில் பெரிய அளவில் அச்சிட்டுக் கண்ணாடிச் சட்டமிட்டு அறிஞர் பலர்க்கும் கொடுத்துள்ளார். இத் துறையில் இளம் இசைப்புலவர் சுரும்பியனும், பாவலர் தமிழநம்பியும் பலவகையான தனித்

தமிழிசையாராய்ச்சிகளைச் செய்து வருவதும், தனித்தமிழ் இசைப்பாடல்களை எழுதி, இசைத்தட்டில் பதிந்திருப்பதும் அறியத்தக்கன. நெய்வேலியில் கோ. தனி மகன் என்னும் தனித்தமிழ் ஆர்வலர் செந்தமிழிசைக்குழு ஒன்றமைத்துத் தக்க பாடல்களைப் பல்வகை இசைக்கருவிகளுடன் பாவேந்தர், பெருஞ்சித்திரனார், பாவாணர் ஆகியோரின் தனித்தமிழ்ப் பாடல்களை, ஊர்தொறும் பொதுமக்கள் முன்னிலையில் பாடுவித்து வருவதும், குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சித்தோடு பாவலர் குமர நடவரச ஈவப்பனாரும், மூர்த்திக்குப்பம் திருக்குறள் பெருமானும் பாவேந்தரின் தமிழியக்கப் பாடல்களையும் தென்மொழி, தமிழ்ச்சிட்டுப் பாடல்களையும் நாள்தோறும் பொதுமக்களிடையும் மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் தம்மிடையும் விரைந்து பாடித் தனித்தமிழ் வளர்ச்சிக்குப் பாடுபட்டு வருவது மகிழ்வுடன் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பூதவியல் பேராசிரியர் திரு. இல. க. இரத்தினவேல் அவர்கள் தென்மொழியில் தொடர்ந்து பல அறிவியல் கட்டுரைகளை எழுதி வருவதுடன், 1970-இல் தென்மொழி இதழில் தனிமப்பட்டியல் முழுவதும் தூய தமிழில் அணு எண், ஆங்கிலக் குறியீடு, தனிமப்பெயர்கள் முதலியவற்றுடன் ஒரு பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார். அப்பட்டியலில் உள்ள சில தனிமச் சொற்களின் பெயர்கள் வருமாறு:

Rodium—ஆரயன்	Thallium—தளிரம்
Rodon—ஆரகன்	Phosphorus—பொசுப்பொறை
Calcium—காளம்	Chromium—குருமியம்
Oxygen—உயிரியை	Helium—எல்லியம்
Prasodymium—பசியம்	Aluminium—அளமியம்.

அறிவியல் சொற்களைத் தனித்தமிழ்ப்படுத்தம் என்பது மிகவும் கடினமான பணி. வழக்கிலுள்ள வட்சொற்களுக்கு மட்டும் தமிழ்ச்சொற்கள் காணுதல் என்பதோடு இஃது

அமைந்துவிடுவதன்று. ஆங்கிலக் கலைச்சொற்களுக்கும், சில அறிவியல் சொற்களுக்கும் ஏற்ற புதுச் சொற்களை அமைத்தல் மிகவும் இடர்ப்பாடானது. சொற்களின் சரியான பொருளும், மூலமும், வேரும் தெரிந்துதான் இதைச் செய்ய முடியும். குருட்டுத்தனமாக ஒரு சொல்லை உருவாக்க முடியாது. மேலும் இதற்குத் தூய தமிழ்ப்பற்றும் மொழியியல் அறிவும் மிகவும் இன்றியமையாதன. சென்னை மாநிலத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் 1938-இல் 'கலைச்சொற்கள்' என்ற பெயரில் ஒரு நூல் வெளியிட்டனர். பெரும்பாலும் அந்நாளில் இருந்த பள்ளிப்பாட நூல்களில் அத்தகைய சொற்களே தமிழ்ச் சொற்களாகவிருந்தன. அவற்றுள் சில வருமாறு: 'க்ஷாரம், ஆஹராசமிகரணம், ஹரிதகிகாமலம். 'அப்ஐகிரத்தகிகாமலம். கங்கோஜயத்வம், பிரதிலோம, விபாஜியத்துவம். வக்ரபாவித்வம், ஆபாலபிம்பம், ஜ்யாமிதி, கிருஷித்தொழில் முதலியன. இச்சொற்களைப் பார்க்கையிலும் படிக்கையிலும் தென்மொழிக்காலத் தனித் தமிழன்பர்களின் மொழி பெயர்ப்புகள் எவ்வளவு அறிவும் அழகும் தமிழார்வமும் மிக்கன என்பது தெரியும். இனி, அதே 1938-இல் வெளிவந்த 'தமிழ்ப்பொழில்'—கரந்தைக் கட்டுரைத் தொகுப்பில், 'கந்தகமும் கந்தகைகளும்' என்றொரு கட்டுரையைத் திருவில்லிப்புத்தூர் அ. சீனிவாசாசாரியார் என்பவர் எழுதியிருந்தார். அதில் பல தூய தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப் பெற்றிருந்தன. இனி நாம் இன்றொன்றையும் தெரிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும். பலர், பல அறிவியல் சொற்களுக்கு மொழிபெயர்ப்பாக அல்லது சொல்லாக்கமாகப் பற்பல தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கி வெளியிட்டுள்ளனர். ஆனால், காலப்போக்கில், எது சரியோ—மக்கள் வழக்குக்கு எளிதாக உள்ளதோ அது அல்லது அவை நிலைத்துவிட்டுப் போகட்டுமே! அவற்றின் நிலைப்பாடு, பொருந்துநிலை பற்றியெல்லாம் நாம் இப்பொழுது ஏன் ஆய்வு செய்து கொண்டு கிடக்க வேண்டும்? தொடக்கத்தில் மிதிவண்டிக்கு, ஈருருளி. துவிச்சக்கரவண்டி என்றெல்

லாம் மொழிபெயர்த்தார்கள். மிதிவண்டி தானே நிலைத்தது.

இனி. காரைக்குடி அழகப்பா தமிழ்மன்றம் 1970-இல் அறிவியல் கலைச் சொற்பட்டி ஒன்று வெளியிட்டது. நெய்வேலி உ. த. க. வினர் மறைமலையடிகளாரின் 98-ஆவது பிறந்தநாள் வெளியீடாகத் 'தொழிற் பெயர் மொழியாக்கத் தொகுப்பு' ஒன்று வெளியிட்டார்கள். 1969-70-ஆம் ஆண்டு, திருநெல்வேலி மருத்துவக்கல்லூரித் தென்மொழியன்பர்கள், தம் கல்லூரி ஆண்டு மலரின் தமிழ்ப்பகுதியைத் தனித்தமிழிலேயே உருவாக்கியிருந்தார்கள். அதில் தமிழ் மொழியில் பிறமொழிக் கலப்பு கூடாது என்று ஆசிரியவுரையும் எழுதப் பெற்றிருந்தது. கோவைத் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் 1967-68; 69-ஆம் ஆண்டுகளின் மலர்கள் அரிய தனித்தமிழ் அறிவியல் படைப்புகளாகவே வெளிவந்தன. அவற்றுள் பன்னூற்றுக் கணக்கான தூய தமிழ்ச்சொற்கள் உருவாக்கப் பெற்றிருந்தன உறைத்த தென்மொழியன்பரும். புதுவை 'சிட்டுமர்' மருத்துக்கல்லூரி மாணவருமாயிருந்த க. அரிமா மகிழ்கோ என்பார் 1972-ஆம் ஆண்டு, கல்லூரி மலரைத் தூய தனித்தமிழ்க் களஞ்சியமாகவே கொணர்ந்திருந்தார். அவர் அதில் எழுதியிருந்த மொழி விளக்க ஆசிரியவுரையும், அம்மலருள் கையாண்டிருந்த அறிவியல் தனித்தமிழ்ச் சொல்லாக்கங்களும் எல்லாரையும் பெரிதும் வியப்புக்குள்ளாக்கின. இனி, 1969-ஆம் ஆண்டிலும் 70-ஆம் ஆண்டிலும் கிண்டி, பொறியியற் கல்லூரியினின்று ஆயிரக்கணக்கான சொற்கள் கொண்ட 'அறிவியல் தனித்தமிழ்ச் சொற்பட்டி' நூற்கள் வெளியிடப்பெற்றன. (இவ்வெளியீடுகளின் அனைத்து விரிவான விளக்கங்களையும் சிறப்பியல்புகளையும் இக்கட்டுரையாசிரியரின் முன்னர் குறிப்பிட்ட நூலுள் கண்டு கொள்க).

மேற்காட்டிய வெளியீடுகளெல்லாம் தனித்தமிழியக்க மாணவர் சிலரின் அரும் பெரு முயற்சிகளாகும். பேரறிஞர்-

கள் பலர் கூடிச் செய்ய முடிந்த வேலையை ஆசிரியர்கள் சிலர் துணையுடன், மாணவர்களே செய்தது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதும், பரிசளிக்கத் தக்கதும் ஆகும். இவற்றுக்கு வெறும் தமிழ் இலக்கண இலக்கிய அறிவு மட்டும் போதாது. அறிவியலறிவு மிகவும் இன்றியமையாதது. மொழியாய்வுடன், மாந்த மனவியலறிவும் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் சொற்களை மக்களுக்குரிய மனப்பக்குவத்துடன் ஆக்கல் இயலும். தனித்தமிழ் அல்லது தூயதமிழ் பரவுவதற்கு இத்தகைய முயற்சிகள் மிகுதியும் செய்யப் பெறுதல் வேண்டும். அத்துடன். எங்கோ ஒரு மூலையிலிருந்து கொண்டு (வாழ்வியல் தொடர்பான) தனித்தமிழ்ச் சொற்களை மட்டும் உருவாக்கி, வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அவற்றை மக்களிடையில் (கற்றவர்களே யெனினும்) கொண்டு சென்று பரப்பி அவர்களும் ஏற்குமாறு செய்தல் வேண்டும். அதற்கு முன்பாக அவர்களுக்குத் தாய்மொழி உணர்வூட்டுதலும் அறிவூட்டுதலும், வரலாற்றறிவித்தலும், இனப்பற்று உண்டாக்குதலும், அரசியல் தெளிவுறுத்தலும் மிகவும் முகாமையான முயற்சிகளாகும்.

இனி, கடந்த காலத் தனித்தமிழியக்க முயற்சிகளுக்கு அறிஞர்கள், மன்றங்கள், கல்லூரிகள், நிறுவனங்கள், இதழ்கள் இவையல்லாமல் தனிப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான உள்நாட்டு வெளிநாட்டுத் தனித்தமிழ்த் தொண்டர்கள், தென்மொழியன்பர்கள் முதலியோர் அரும்பாடுபட்டிருக்கின்றனர் அவர்களில் மிகவும் முகாமையானவர்களில் சிலரைக் காட்டுவதெனினும் இக்கட்டுரை இடந்தராது. (அவற்றின் விரிவெல்லாம் நூலுள் கண்டு கொள்க) ஆனாலும், இக்கால் வளர்ந்துள்ள தனித்தமிழியக்கத்தின் அளவு நூற்றுள் ஒரு பத்துப் பங்குடையதே! இன்னும் தொண்ணூறு பங்கு இது வளர்தல் வேண்டும். அதற்கு நாமும், மக்களும் அரசும் என்னென்ன செய்தல் வேண்டும் என்பதைச் சுருக்கமாகக் கூறி இக்கட்டுரையை முடிப்போம்.

3. முடிவும் அடுத்துச் செய்ய வேண்டுவனவும் :

கடந்த நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேல் செய்யப்பெற்ற தொடர்ந்த தனித்தமிழியக்க முயற்சிகளால் அளவிறந்த மாறுதல் அரசுத் துறையிலும், பொதுமக்களிடத்திலும், ஆசிரியர், மாணவர்களிடையிலும், சில இதழ்களிடையிலும் ஓரளவு நல்ல தமிழ் காணப்பெறுகிறது. இக்கால், தென் மொழியன்பர்கள் தொடர்பான திருமணங்கள் விழாக்கள் இவற்றின் அழைப்புகள் தூயதமிழில் அச்சிடப்பெறுகின்றன. வடமொழி யெழுத்துகள் பயன்படுத்தம் குறைந்துள்ளது. வாடுலையில் சில நேரங்களில் நல்ல தமிழ் ஒலிக்கின்றது. பாடநூல்கள் ஓரளவு தூயதமிழில் எழுதப் பெறுகின்றன. அரசுச் சார்பில் பல நிறைவான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. ஆனால், இவை போதா. பொதுமக்களுக்குத் தமிழறிவு ஊட்டப் பெறுதல் வேண்டும். பள்ளி, கல்லூரிப் பாடப் பொத்தகங்கள் முழுவதும் தூய தனித்தமிழில் எழுதப் பெறல் வேண்டும். நாடு முழுவதும் உள்ள விளம் பரப் பலகைகள் அனைத்திலும் நல்ல தமிழ் மிளிர் வேண்டும். செய்தித்தாள்கள், வாடுலி, திரைப்படம், தொலைக் காட்சி, முதலிய அனைத்திலும் நல்ல தமிழ் வழங்கச் செய்யல் வேண்டும். கலப்புத் தமிழ் எழுத்தாளர்களை மக்கள் மதிப்பது குறையவேண்டும். ஊர்ப்பெயர்கள் ஆட்பெயர்கள், சமயத்தொடர்பான பெயர்கள் எல்லாம் தனித் தமிழில் இலங்குதல் வேண்டும். பல்துறை அறிஞர்களின் துணையுடன் இன்னும் ஏராளமான அறிவியல் கலைச் சொற்கள், வாழ்வியல் நடைமுறைச் சொற்கள் அனைத்தும் தூய தமிழாக்கப்படல் வேண்டும். இந்நிலைகளெல்லாம் வாய்க்கப் பெற்றால்தான் எதிர்காலத் தமிழும் தமிழரும் உலக நிலையில் மற்ற இனங்களைப்போல் முன்னேற்றப் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்க இயலும் என்பதை உறுதியாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.

அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி இனிய சொலின்.

குலைந்து வரும் தமிழகம்...!

தமிழ்நாட்டைத் தமிழமைச்சன் தான் ஆளு கின்றான்;
தமிழமைச்சர் தாம், அரசை வழிநடத்திப் போவார்!
தமிழ்நாட்டின் பெயர்மாற்றம் செய்ததுதான் மிச்சம்!
தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியிலோ அப்படியப் படியே!
தமிழ்நாட்டுத் தாளிகைகள் தமிழ் மொழியைக்

[கொல்லும்!

தமிழ் எழுத்தில் அச்சவரும்; நரகல்நடைப் பேச்சு!
தமிழ்நாட்டில் தமிழரில்லை; இருந்து அவர்வாய்

[திறந்தால்

தமிழ்மண்ப்ப தில்லை; ஐயோ! பிறமொழித்தீ நாற்றம்!

ஊர்களெல்லாம் 'ஸ்ரீ ரங்கம்' 'விருத்தா ஜலந்' தான்!
உடைகளெல்லாம் 'மினிஸ்கர்ட்டும்', 'கவுனும்', 'டைட்'

['பேண்ட்' டும்!

பேர்களெல்லாம் 'நடராஜா' 'ஜெயலலிதா' 'ஸ்வாகத்'!
பெயர்ப்பலகை 'அமெரிக்கா' 'இலண்டனை'ப் போல்

[மின்னும்!

சீர்திருத்தப் பேச்செல்லாம் 'வெங்காய' மணந்தான்!
சினடர்களின் வளர்ச்சி— 'ஸூப்ர பாதம்' 'ஸத் ஸங்கம்'!

தேர் திருவிழாக்களிலே நின்றவெலாம் ஓடும்!

தெருச்சுவரில் 'தமில் வால்க்' 'எம்ஜீயார் வால்க்'!

உண்ணுகின்ற விடுதிகளின் பலகாரம், சுவையில்—

உருவத்தில் பழையவைதாம்; பெயர்ப்புதுமை அடடா!

வெண்ணெயில்லை; 'பட்டர்' உண்டு! 'பொட்டொட்டோ'

[பொரியல்!

வெங்காயத் தோசையில்லை 'ஆனியன்' தோசைதான்!

உண்ணுதற்குச் சோறில்லை; 'ரரசை' 'கீ' தான்!

'பப்பட்' 'ஆனியன் புளவர்' கூட்டாம்! 'லைம் பிக்கிள்'!

தண்ணீர் இல்லை? 'வாட்டர்'! 'டொமொட்டோ சூப்';

['கர்டு'!

தாழ்ந்துவிட்ட தமிழ் மொழியின் வீழ்ந்தநிலை காணர்!

வானொலியில் 'அம்மாமி' 'அத்திம்பேர்' கொட்டம்!

வாழ்க்கையிலே பாதியினை விழுங்கிவரு கின்ற

பா நெளியும் திரைப்படத்தில் 'பம்மலக்கிடி சும்மா'!

படுக்கையறை, குளியலறை, நீச்சலுடைக் காட்சி!

தேனெலிபோல் பாவேந்தர் பாட்டெங்கோ வந்தால்
 திரும்புகின்ற பல முகங்கள்; கசமுகப்புப் பேச்சு!
 கூனலுடல் ஆனாலும் 'கவர்ச்சி'க்கிலை கேடு!
 —குலைந்து வரும் தமிழகத்தின் கொடுமைநிலை காணீர்!

கனிச்சாறு-முதல் — 102

மொழி, கருத்து, வினை!

தனித்தமிழைப் போற்றுதார் நூலெழுதல்
 தமிழ்மொழிக்குக் கேடு செய்யும்!
 தனித்தமிழைப் பேணுதார் உரையாற்றல்
 தமிழினத்தை அடிமை கொள்ளும்!
 தனித்தமிழைப் பழித்திடுவார் அரசாளல்
 தமிழ்நிலத்தில் கீழ்மை சேர்க்கும்!
 தனித்தமிழே இனித்தமிழாம்! தமிழினத்திற்
 குரிமைதரும் எழுச்சி ஊற்றும்!

தாழ்ச்சியுறுந் தமிழினத்தின் மேன்மையெலாம்
 தமிழ்மொழியின் மேன்மை ஒன்றே
 சூழ்ச்சிமிகும் தமிழ்க்கலப்பை நீக்கிடுக,
 சொல்லாலும் எழுத்தாலும் வழக்கினாலும்!
 வீழ்ச்சியுற்ற வரலாற்றின் அடிநிலையில்
 தமிழ்வீழ்ந்த நிலையைக் காண்க!
 காழ்ச்செபிர்த்த வல்லுணர்வால் முனைத்தெழுந்து
 கலப்புமொழித் தீமை கொல்க!

மொழிநலமே இனநலமாம்! முழுமாந்தப்
 பெருநலத்தின் பகுதிக் கூறும்!
 மொழிநலத்தைச் சிதைத்திடுவோர் இனஞ்சிதைப்போர்!
 இனநலத்தின் முனையைச் சீய்ப்போர்!
 மொழிநலத்தைக் காவாமல் இனமிழந்த
 முழுநலங்கள் கோடி கோடி!
 மொழிநலமே கருத்துநலம்; கருத்திலையேல்
 வினையில்லை; வினைவும் இல்லை!

கனிச்சாறு-முதல் — 38

தென்மொழியின் தனித்தமிழ் வெளியீடுகள்!

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் வர்களின்
புதுமுறை இலக்கியங்கள்

1. எண்கவை என்பது	(அச்சில்)
2. பாவியக் கொத்து (முதல் தொகுதி)	15-00
3. பாவியக் கொத்து (2ஆம் தொகுதி)	(அச்சில்)
4. ஐயை (முதல் பகுதி)	6-00
5. ஐயை (இருபகுதி இணைந்தது)	11-00
6. கொய்யாக்கனி (மறுபதிப்பு)	13-00
7. கற்பனை உற்றுக் கட்டுரைகள் 1, 2	(அச்சில்)
8. பள்ளிப் பறவைகள் (முதல் பகுதி)	6-30
9. பள்ளிப் பறவைகள் (2 ஆம் பகுதி)	(அச்சில்)
10. மக புகுவஞ்சி (மறுபதிப்பு)	(அச்சில்)
11. கனிச்சாறு (முதல் தொகுதி)	23-00
12. கனிச்சாறு (இரண்டாம் தொகுதி)	19-00
13. கனிச்சாறு (மூன்றாம் தொகுதி)	26-00
14. நூறாசிரியம் (முதல் தொகுதி)	5-00
15. நூறாசிரியம் (இரண்டாம் பகுதி)	5-00
16. தன்னுணர்வு (மறுபதிப்பு)	2-00
17. இளமை உணர்வுகள்	(அச்சில்)
18. பாவேந்தர் பாரதிதாசன்	16-00
19. இலக்கியத் துறையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்குரிய
ஆக்கப் பணிகள்	3-00
20. வாழ்வியல் முப்பது	2-00
21. ஆரியப் பார்ப்பனரின் அளவிறந்த கொட்டங்கள்	3-00
22. உலகியல் நூறு	8-50
23. அறுபருவத் திருக்கூத்து	(அச்சில்)
24. இனம் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பது எதற்கு?	1-00
25. சாதித் தீமைகளும் அதை ஒழிக்கும் திட்டமும்!	1-00
26. செயலும் செயல் திறனும்	35-00
27. தமிழீழம்	55-00

பிற வெளியீடுகள்

1. சிங்கள அமர்களம், அறிஞர் ப. அருளி	5-00
2. இவை தமிழில்	100-00
3. இந்திய அரசே இன்னுமா உறக்கம்	5-00
4. சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் -	

அறிஞர் ப. அருளி (5- தொகுதிகள்) 100-00

பிற விளக்கங்களுக்கு : தென்மொழி, சென்னை-5.

தனித்தமிழ்த் தாளிகைகள் 'தென்மொழி'

'தமிழ்நிலம்' 'தமிழ்ச்சிட்டு' படியுங்கள்.

நிறைமொழி அச்சகம், சென்னை - 600 015.